Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3134

4 pagini
20 bani

Duminică
31 octombrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— VERA CALIN: Puschin! „Opere alese" (pag. 2-a)
— IOAN GRIGORESCU: Oaspeți la prieteni (V) — Pescarii din Caspica (pag. 2-a)
— ION PAVELESCU: La o serbare a prieteniei (pag. 2-a)
— V. KOROTEEV: In întîmpinarea celui de al II-lea Congres Unional al scriitorilor sovietici — Discuții creatoare (pag. 2-a)
— O. HOSU: Mai multă răspundere pentru îndeplinirea planului la contractări în regiunea Stalin (pag. 3-a)
— ANTON MOLDOVEANU: Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani — Sarcinile industriei vinicole în lumina dezvoltării viticulturii (pag. 3-a)
— Declarațiile D-lui Robert Chambeiron, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional — Conferința de presă organizată de Camera de comerț a R.P.R. (pag. 3-a)
— A 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a)
— Grevele din porturile engleze continuă (pag. 4-a)

Pentru o îndrumare agrotehnică competentă!

Partidul și guvernul pun în fața întregului nostru popor sarcina dezvoltării agriculturii noastre. Înfăptuirea ei este legată de vrednicia și priceperea miilor de muncitori ai ogoarelor, a acelora care se străduiesc ca prin munca lor să smulgă pămîntului cît mai multe roade.

Alături de toți aceștia, pentru a-i îndruma, pentru a-i ajuta să capete deprinderi noi, să înțeleagă rostul agrotehnicii înaintate și să-i aplice învățăturile, trebuie să muncească cu răbdare și dragoste inginerii și tehnicienii agronomi. Urmările unei asemenea munci sînt lesne de închipuit: fiecare bob însămînțat la timp, fiecare regulă agrotehnică respectată, fiecare metodă nouă introdusă în practică, înseamnă mii și mii de kilograme de cereale smulse pămîntului. De aceea, îndrumarea agrotehnică, făcută cu competență și în același timp cu dragoste, este principala menire a agronomilor.

E lesne de înțeles că acest lucru nu este ușor, că el nu se poate face de la sine. In strădania lor de a face să se încetățenească în practica agricolă cele mai înaintate metode de lucru, inginerii și tehnicienii se izbesc uneori de multe greutăți. Căci nu ușor pot fi convinși, de pildă, să semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat și să-l prășească de 3-4 ori pe vară, cei ce au apucat din bătrîni semănatul cu parul sau cei care după un răriță așteaptă liniștiți culesul. Tocmai de aceea munca de îndrumare a inginerilor și tehnicienilor agronomi trebuie dusă cu perseverență și în așa fel încît țăranii muncitori să capete încredere în cei ce îi îndrumă și să aplice cele învățate fiind siguri că numai așa vor putea dobîndi o recoltă mai bună de pe aceeași bucată de pămînt pe care pînă acum au cultivat-o după obiceiuri strămoșești, nu întotdeauna nimerite.

Acolo unde țăranii muncitori au avut în mijlocul lor ingineri și tehnicieni pricepuți, care își iubesc meseria și se străduiesc să împărtășească țăranilor muncitori din cunoștințele lor, roadele nu au întîrziat să se vadă.

Dacă întovărășiții din Sîntana au avut anul acesta o producție medie de peste 3500 kg. porumb la hectar, dacă țăranul muncitor Ianoș Bohai din Miercurea Nirajului a scos 3708 kg. la hectar de la orzul semănat în rînduri încrucișate, dacă în multe comune nu se mai folosește practica dăunătoare de a rări porumbul, aceasta este în mare parte și rodul îndrumării atente a inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Din dorința de a face să pătrundă în rîndurile agricultorilor metodele agrotehnice cele mai înaintate, izvorîte din cercetările științifice, din practica fruntașilor, mulți ingineri și tehnicieni se străduiesc să găsească cele mai bune metode de îndrumare agrotehnică.

Printre cei care au pășit pe un drum bun, care astăzi sînt ascultați cu încredere de muncitorii ogoarelor și ale căror sfaturi sînt urmate fără îndoieli, se numără și inginerul Ioan Hossu, din Tg. Mureș. Folosind demonstrațiile practice ca metodă de răspîndire a agrotehnicii înaintate, el a reușit nu numai să arate țăranilor muncitori ce sînt regulile agrotehnice, ci și cum trebuie ele aplicate.

Rezultatele dobîndite de inginerul Ioan Hossu dovedesc pe deplin că metoda demonstrațiilor practice este una dintre cele mai importante și mai eficace forme de îndrumare agrotehnică a țărănimii muncitoare. Căci ce poate fi mai convingător pentru un țăran muncitor decît ceea ce el însuși poate vedea: cum trebuie să lucreze practic și cîte roade poate da pămîntul cînd e muncit cu socoteală.

Exemplul inginerului Hossu a fost urmat și de alți ingineri și tehnicieni din raionul Tg. Mureș care au văzut în metoda demonstrațiilor practice un mijloc eficace de îndrumare agrotehnică a țărănimii muncitoare. Discuțiile născute în jurul demonstrațiilor practice — purtate în parte și în cadrul ziarului „Romînia liberă" — au arătat și mai mult importanța lor. In același timp, sugestiile venite din rîndul celor ce le folosesc într-o măsură mai mică sau mai mare contribuie la îmbunătățirea continuă a acestei metode de îndrumare agrotehnica.

Acum cînd pe ogoare se dă lupta pentru asigurarea pîinii anului viitor, este momentul cel mai potrivit de a începe în mod temeinic organizarea demonstrațiilor practice, înființarea de loturi demonstrative, pe care țăranii muncitori să poată urmări pînă la recoltare dezvoltarea culturilor atunci cînd toate lucrările se fac după cele mai înaintate reguli agrotehnice.

Organizarea de demonstrații practice pentru fiecare regulă agrotehnică, extinderea acestei metode atît în unitățile socialiste cît și pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale, urmărirea rezultatelor pe care le dau și popularizarea acestor rezultate sînt — așa cum practica a confirmat — principale îndatoriri de care trebuie să se țină seama.

Apropierea iernii nu înseamnă încetarea muncii de îndrumare, ci dimpotrivă, intensificarea ei. De aceea, și acum se cere inginerilor și tehnicienilor agronomi să se strădulască să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru a-i ajuta pe lucrătorii ogoarelor nu numai să aplice o agrotehnică înaintată, dar să cunoască și să înțeleagă ei înșiși rostul fiecărei lucrări în parte. Numai așa poate crește priceperea țăranilor muncitori în lucrarea pămîntului, în cultivarea plantelor.

Participarea activă la învățămîntul agricol de masă, organizarea diferitelor experiențe la casele laborator, la școli, antrenarea fruntașilor în munca de îndrumare, popularizarea metodelor de muncă folosite de ei, sînt o serie de posibilități pe care inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să le folosească și, în funcție de condiții, să le adapteze și să le îmbogățească.

Roadele unei asemenea munci se vor oglindi în lichidarea din practica agricolă a obiceiurilor vechi dăunătoare, în introducerea pe scară cît mai largă a metodelor agrotehnice înaintate, în recolte tot mai bogate. De o asemenea încununare a eforturilor sale trebuie să se bucure fiecare inginer și fiecare tehnician agronom. Lucrul acesta devine însă posibil numai în măsura în care vor dispare metodele birocratice de muncă, în măsura în care toți inginerii și tehnicienii vor înțelege că nu în birouri, ci în mijlocul celor ce-și lucrează ogoarele este rostul lor. Apropiindu-se cu dragoste și înțelegere de fiecare țăran muncitor, arătîndu-i practic cum trebuie să lucreze, ajutîndu-l să înțeleagă, să cunoască cerințele pămîntului și nevoile plantelor, să obțină roade bogate, poate inginerul agronom să se simtă mulțumit de munca sa, să considere că-și face pe deplin datoria. Numai așa cuvîntul agronomului va fi primit cu încredere, numai așa el va putea să-și îndeplinească rolul de îndrumător.

In desfășurarea unei asemenea activități, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să se bucure de tot sprijinul sfaturilor populare și al comitetelor lor executive. Căci dacă în unele părți îndrumarea agrotehnică lasă de dorit, dacă agronomii nu reușesc să-și ducă la îndeplinire sarcinile, aceasta se datorește în parte și comitetelor executive care mai subapreciază încă importanța muncii tehnicienilor agronomi. E timpul ca această părere greșită să dispară din mentalitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare, care sînt datoare să înțeleagă că o asemenea atitudine este potrivnică intereselor generale ale dezvoltării agriculturii noastre. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să încurajeze munca creatoare a inginerilor și tehnicienilor, să-i sprijine și să canalizeze întreaga lor activitate în direcția îndrumării agrotehnice din ce în ce mai largi și mai competente a țărănimii muncitoare.

Ingineri și tehnicieni agronomi! Indrumați cu pricepere și cu dragoste pe cei ce muncesc pe ogoare! Folosiți cele mai bune metode de convingere a țărănimii muncitoare asupra foloaselor aplicării regulilor agrotehnicii înaintate. Cîștigați prin munca voastră încrederea deplină a țăranilor muncitori și vă veți putea bucura de roadele muncii voastre: pămînturi înfloritoare și recolte tot mai bogate!

Muncile agricole de toamnă trebuie grăbite!

In momentul de față, în întreaga țară muncile agricole de toamnă se apropie de sfîrșit.

Datorită folosirii din plin a timpului prielnic și a întregii capacități de lucru a mașinilor și atelajelor, în multe raioane însămînțările de toamnă s-au terminat. In aceste raioane comitetele executive ale sfaturilor populare sub îndrumarea organelor de partid, au lucrat organizat și au dus o muncă politică intensă printre țăranii muncitori, arătîndu-le concret avantajele executării la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole.

In vederea terminării grabnice a muncilor agricole de toamnă, comitetelor executive ale sfaturilor populare, în special din raioanele rămase în urmă, le revine sarcina să-și sporească eforturile în muncă pentru ca în puținele zile bune de lucru care au mai rămas, lucrările agricole de toamnă să fie integral terminate.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Luptați cu avînt pentru terminarea grabnică a însămînțărilor de toamnă. Executați pe restul suprafețelor arături adînci de toamnă. Munciți cu chibzuință și aplicați regulile agrotehnice pentru sporirea producției agricole!

Angajamentele au fost depășite

In după amiaza zilei de 8 octombrie, de la un capăt la altul al gospodăriei de stat Urleasca s-a dus ca fulgerul vestea că planul însămînțărilor de toamnă a fost îndeplinit cu 7 zile mai înainte, față de angajamentele luate.

Acest succes se datorește întregului colectiv de muncă — de la tractoriști și pînă la director — care permanent au avut grijă ca, prin folosirea integrală a mașinilor agricole și tractoarelor, să reducă timpul prevăzut pentru însămînțări și în același timp să execute toate lucrările după metodele agrotehnice înaintate.

Astfel, prin folosirea cuplurilor de 2 și 3 semănători la cîte un tractor, mecanizatorii împreună cu tehnicienii agronomi de la această gospodărie de stat, au însămînțat 150 ha. secară furajeră, 300 ha. orz de toamnă și 1200 ha. grîu de toamnă, din care 489 ha. în rînduri încrucișate. In același timp au fost pregătite pentru însămînțările de primăvară 2765 ha.

Printre tractoriștii fruntași, care și-au depășit normele zilnice de lucru cu regularitate, se numără Soare Mărgineanu, Dumitru Marinescu, Petre Mușat și alții.

GH. MANEA
corespondent voluntar

Muncă intensă în regiunea Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). — In urma măsurilor luate, în regiunea Iași însămînțările se desfășoară cu tot mai multă intensitate. Astfel, 13 gospodării agricole de stat au terminat în întregime însămînțările de toamnă. La unele gospodării agricole de stat, muncitorii au depășit cu mult planul de însămînțări. Așa de pildă la gospodăria agricolă de stat Hălăucești, planul însămînțărilor de toamnă a fost depășit cu 20 la sută.

Succese de seamă au realizat și gospodăriile agricole colective precum și întovărășirile agricole, care se află în fruntea însămînțărilor. Multe gospodării agricole colective și întovărășiri au terminat însămînțările de toamnă.

Un bun exemplu au dat și țăranii muncitori din comunele Hîrșova, Poenești, Gîrceni, Pungești, Oșești din raionul Vaslui, Budești, din raionul Roman și altele, care nu și-au precupețit eforturile pentru a termina la timp muncile agricole de toamnă.

In regiunea Arad trebuie intensificat ritmul însămînțărilor

ARAD (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea la sfatul popular regional Arad a sosit o telegramă. Muncitorii și tehnicienii de la gospodăria colectivă Variaș raportau că au terminat muncile agricole de toamnă. Ei au însămînțat 1.150 ha. în rînduri încrucișate, arînd și la celelalte lucrări agricole regulile agrotehnice. La fel ca muncitorii de la Variaș sînt și alții care se mîndresc cu succesele obținute.

Din păcate însă, exemple ca acestea sînt puține în regiunea Arad, unde muncile agricole au rămas serios în urmă și continuă să se desfășoare într-un ritm necorespunzător posibilităților. Capacitatea de lucru a atelajelor nu e folosită deplin, și din această pricină viteza zilnică de lucru nu a fost atinsă pînă acum. Comitetul executiv al sfatului popular regional și mai ales Direcția agricolă regională condusă de tov. Ștefan Romoșan au lăsat muncile agricole să se desfășoare la voia întîmplării. Abia în a doua jumătate a lunii octombrie, cînd organele centrale s-au sezisat de lipsurile existente, au început să ia unele măsuri. Acum activiștii sfatului regional sînt toți plecați în raioane și comune. Aleargă mașinile, sună telefoanele, dar rezultatele totuși sînt nesatisfăcătoare.

Delegații trimiși pe teren nu au sectoare precis repartizate și se mulțumesc să facă mai mult o muncă de inspecție și culegere a datelor. Așa se întîmplă de pildă, în raioanele Criș, Ineu și altele.

La unele S.M.T.-uri unde munca a fost mai bine organizată s-au obținut unele rezultate bune. Bunăoară la S.M.T. Sînnicolaul Mare, Felnac și Gottlob s-a realizat în întregime planul muncilor agricole de toamnă. In alte unități însă se neglijează îndeplinirea la timp a sarcinilor. La S.M.T. Criș de pildă, tov. Ioan Hohaghi, directorul stațiunii nici nu cunoaște în ce proporție și-a realizat stațiunea planul de muncă. El se mulțumește să semneze doar unele hîrtii și este nepăsător față de faptul că în stațiune nu se folosesc cuplaje, nu sînt aplicate metodele înaintate de lucru, iar capacitatea mașinilor nu este bine folosită, datorită deficiențelor grave care există.

Nici munca de îndrumare a țărănimii nu se desfășoară pretutindeni cu toată atenția.

Acum, cînd muncile agricole trebuie să fie pe terminate, tehnicienii agricoli continuă să desfășoare o muncă birocratică. Mulți dintre agronomii de sector ca cei din Siria, Tîrnava își pierd timpul în birouri, la sediul sfaturilor populare.

Datorită acestei situații însămînțările în regiunea Arad au rămas în urmă, deși cu forțele care există puteau foarte bine să fie terminate pînă la 30 octombrie. Direcția agricolă regională trebuie să se gîndească serios la acest lucru. In timpul scurt care a mai rămas trebuie să se intensifice ritmul de executare a lucrărilor, luîndu-se toate măsurile care să asigure realizarea și depășirea vitezei zilnice de însămînțare. In același timp se cere inginerilor și tehnicienilor agronomi să dea atenția cuvenită îndrumării țăranilor muncitori, pentru ca regulile minime agrotehnice să fie aplicate pe scară cît mai largă, pentru ca tot mai mulți țărani să folosească metodele de lucru înaintate.

Ajutor tovărășesc

Pe terenurile întovărășirii agricole din comuna Drăgănești munca e în toi. Intovărășiții dau zor la terminarea însămînțărilor de toamnă. Cot la cot cu ei lucrează și muncitori din cadrul gospodăriei de stat din comuna Cornuri.

Terminînd lucrările de însămînțare încă de la data de 9 octombrie, tractoriștii de la această gospodărie s-au oferit să facă muncă voluntară pentru a sprijini întovărășirea agricolă să termine în cel mai scurt timp însămînțările. Numai într-o singură zi, tractoristul Ștefan Naum a arat și însămînțat o suprafață de 5 ha. teren a întovărășirii, lucrările executate fiind de bună calitate și conform regulilor agrotehnice.

Gospodăria de stat Cornuri ajută întovărășirile agricole și prin îndrumări tehnice. Zilele trecute, la aceeași întovărășire un colectiv format din directorul gospodăriei, șeful secției Cornuri a gospodăriei și brigadierul de cîmp Mușat Ivancea au dat diferite explicații tehnice la locul de muncă asupra felului în care trebuie să se execute lucrările agricole. Cei 22 întovărășiți care au asistat la această demonstrație practică au mulțumit pentru interesul arătat față de întovărășire, și pentru ajutorul ce li s-a dat.

CONSTANTIN SAVA
corespondent voluntar

Colectiviștii sînt în frunte

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Pentru a întîmpina cu noi realizări în muncă marea sărbătoare a zilei de 7 Noiembrie, gospodăriile agricole colective „Victoria" și „Popeni", ambele din comuna Brăești, au pornit întrecerea în vederea executării la timp și în condițiuni agrotehnice înaintate a însămînțărilor de toamnă.

Insuflețiți de pilda secretarului organizației de partid, Ion Costaș, precum și a lui C-tin Atlincăi, Domnica Olaru și alții, membrii gospodăriei agricole colective „Popeni" au depus o muncă rodnică devenind fruntași în această întrecere.

Membrii acestei gospodării au raportat partidului în ziua de 29 octombrie că ajutați de S.M.T. au terminat însămînțatul a 61 ha. grîu și 10 ha. orz prevăzute în planul lor de producție, precum și arăturile adînci de toamnă pe întreaga suprafață arabilă a gospodăriei.

Primul spectacol cu opereta romînească „Lăsați-mă să cînt"

Sîmbătă seara a avut loc pe scena Teatrului de Stat de Operetă, primul spectacol cu noua operetă romînească „Lăsați-mă să cînt", inspirată din viața și opera compozitorului Ciprian Porumbescu. Libretul acestei operete a fost scris de Liliana Delescu, Erastia Sever și Viorel Cosma, iar muzica a fost compusă de Gherase Dendrino, laureat al Premiului de Stat.

Rolul lui Ciprian Porumbescu este realizat de Ion Daoian, artist emerit al R.P.R., iar celelalte roluri sînt interpretate de Virginica Romanovski, artistă emerită a R.P.R., Puica Alexandrescu, Silly Popescu, Maria Vauvrina, Viorel Chicideanu, George Groner, Bimbo Mărculescu, Dem. Hagiac, Toni Buiacici, Gabriel Gheorghiu și alții.

Spectacolul cu noua operetă romînească s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

Școala populară de arte

Dintr-o sală se aude o muzică de acordeon, dintr-alta vocea unei soprane; aici un grup de copii studiază o piesă de balet, dincolo un grup de oameni de vîrste deosebite sînt preocupați să fixeze pe pînză peisaje din natura țării noastre. Toate sînt mărturii ale bogatei activități ce se desfășoară zilnic la școala populară de arte. Peste 600 de elevi, oameni ai muncii și copii, urmează în orele lor libere cursurile acestei școli. Profesori, cu o calificare specială, dau cursanților, în mod cu totul gratuit, îndrumarea necesară.

Cu ajutorul școlii populare de arte, unii cursanți au ajuns să capete măiestrie de adevărați artiști. Așa, de pildă, filatoarea Tinca Margareta, după ce a terminat cursurile școlii care au durat trei ani, a trecut cu succes examenul de canto și a fost admisă de curînd ca soprană în corul Teatrului de Operetă. Nicolae Florian, din cooperativa de producție „Progresul", este în al treilea an de studiu. De unde la început nu cunoștea nimic din tainele acordeonului, astăzi concertează în cadrul diferitelor manifestări artistice, interpretînd bucăți de muzică clasică. Cu prilejul unui concurs de pictură, organizat de A.R.L.U.S., Constantin Mărăcinescu și Paul Călin din anul I la clasa de pictură s-au afirmat prin talentul lor și au fost distinși cu diplome de onoare.

Cursurile școlii populare de artă ajută oamenilor muncii să-și cultive talentul în diferite ramuri artistice.

Teatru și muzică în comuna Brănești

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, un ansamblu artistic format din 60 de artiști ai Teatrului Național „I. L. Caragiale" și ai Ansamblului C.C.S. din Capitală, va da duminică 31 octombrie a. c. un spectacol de teatru și muzică la căminul cultural din comuna Brănești, regiunea București.

Cu acest prilej actorii Teatrului Național vor prezenta în premieră piesa „Ursul" de A. P. Cehov, regizată de Radu Beligan, artist emerit al R.P.R. și laureat al Premiului de Stat. In afară de această piesă, care va fi interpretată de Valeria Gagealov-Zirra, D. Rădulescu și N. Enache, se va mai juca și piesa într-un act „Referentul principal" de H. Nicolaide și I. Rațiu. In continuarea programului Dina Cocea va face lecturi din opera scriitorului clasic rus A. P. Cehov, iar Nicu Dimitriu din Topîrceanu.

In partea a doua a spectacolului o brigadă artistică a Ansamblului C.C.S. va da un bogat și variat program de muzică și dansuri romînești și sovietice.

Schimb de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Încă din primele ore ale dimineții în întreaga fabrică de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea se simțea o atmosferă sărbătorească.

La masa lui de lucru, muncitorul fruntaș Ludovic Astalos — care folosind inițiativa lui Niculae Militaru, a reușit să economisească în ultimele 2 luni o cantitate de piele echivalentă cu 248 perechi pantofi — se afla printre primele rînduri ale acelora care luptau în ziua schimbului de onoare pentru cucerirea primului loc.

Săgeata graficului său ca și a celorlalți muncitori fruntași de la secția croit ca Ștefan Blatner și Ianoș Pusta, a străbătut încă înainte de ora prînzului indicatorul care marca îndeplinirea normei zilnice în procent de 100 la sută.

Ziua schimbului de onoare organizată în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s-a încheiat cu un bilanț deosebit de prețios.

Grăitoare sînt în această privință succesele dobîndite de către zeci și zeci de muncitori, printre care se numără Mihai Arval și Carol Hotner, care și-au depășit norma de lucru zilnică cu peste 300 la sută.

Locurile de secții fruntașe au fost cucerite de către colectivele de muncă ale secțiilor pantofi de copii și pantofi de damă care au produs cu 20, respectiv 10 la sută mai mulți pantofi decît era prevăzut în planul zilei.

Paralel cu succesele dobîndite în ziua schimbului de onoare, demne de remarcat sînt și alte realizări ce s-au dobîndit în cadrul întrecerii socialiste pornite în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Astfel, angajamentul ce prevedea ca pînă la 30 octombrie fabrica să producă din materiale economisite peste plan 5.000 perechi pantofi, a fost cu mult întrecut.

Colectivul de muncitori al acestei întreprinderi fruntașe a produs în perioada 1 septembrie — 28 octombrie din materiale economisite o cantitate de peste 8.700 perechi pantofi.

Lupta pentru îndeplinirea planului anual înainte de termen s-a soldat cu o prețioasă victorie. Astfel, în cursul zilei de 29 octombrie întreaga fabrică producea în contul zilei de 5 noiembrie.

★ ★ ★

Palatul cultural al Șantierului naval Galați

* * *

In anii regimului nostru democrat-popular au fost înălțate nenumărate lăcașuri de cultură în care oamenii muncii își pot petrece cît mai plăcut și cu folos ceasurile libere. Printre acestea se numără și palatul cultural al șantierului naval din Galați construit cu un an în urmă.

Muncitorii șantierului vin acum cu regularitate în ceasurile libere la palatul lor de cultură. Aci îi așteaptă sala de spectacole cu peste 500 locuri în care sînt prezentate spectacole de teatru sau cinema. Pentru cei doritori să-și îmbogățească cunoștințele, biblioteca le pune la dispoziție mii de volume de literatură politică, beletristică, precum și lucrări tehnice. In frumoasa sală de lectură a palatului cultural, zeci de oameni ai muncii pot citi în condiții confortabile cartea lor preferată. De asemenea, așezămîntul de cultură din Galați mai dispune de o sală specială pentru iubitorii de șah.

In felul acesta, muncitorii șantierului își pot folosi timpul liber într-un mod plăcut și instructiv.

Fotografiile înfățișează cîteva aspecte ale palatului cultural pus la dispoziția muncitorilor de la Șantierul naval Galați.

Foto: NICU VASILE

Palatul cultural

* * *

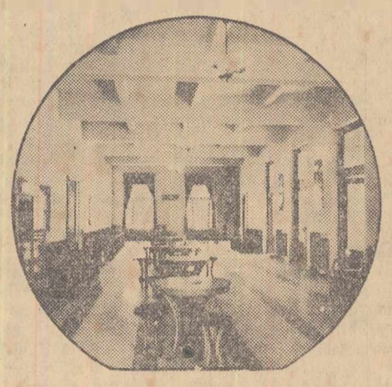

Holul

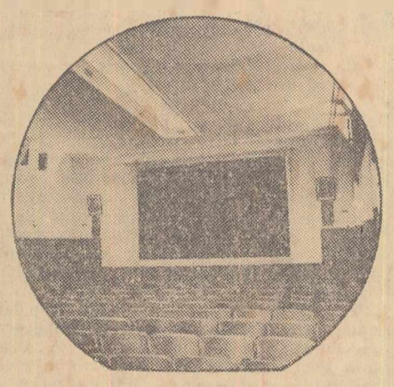

Sala de spectacole

Sala de lectură

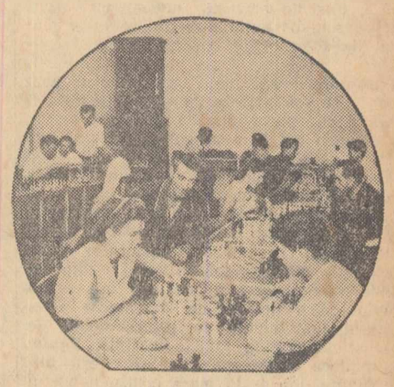

Sala de șah

OASPEŢI LA PRIETENI (V)

Pescarii din Caspica

Din vremuri aproape uitate, s-a născut printre pescarii ceceni de la marea Caspică un cîntec plin de jale.

Plecau cecenii cu luntrele lor, se despărţeau de neveste şi copii, se luau la trîntă cu valurile mării şi peste ape se auzea cîntecul în care îşi puseseră toată durerea şi frumuseţea sufletului lor. Şi întocmai ca doina cu viers duios din Carpaţii noştri, cîntecul cecenilor pătrundea ca un fior în inimi, le răscolea, le storcea lacrimi şi îi îndîrjea.

Cu belşugul ei de peşte Caspica hrănea noroadele de pe malurile ei. Cu păcura ce răbufnea din străfunduri, ea încălzea pe cutezătorii pescari şi le ungea corăbiile.

Cecenii ieşeau în mare, îşi cîntau cîntecul şi cînd ţărmul dantelat de munţii Caucazului se pierdea în depărtare, un fior adînc le cutremura sufletele. Marea aceasta cu atîtea enigme prin însăşi existenţa ei, li se părea o uriaşă taină. Cecenii i-au căutat gurile şi nu i le-au găsit.

Noroadele de nomazi care au venit dinspre pustiurile Asiei sau armatele îndrăzneţe ce au coborît dinspre Iran şi Turcia, la fel n-au găsit gurile Caspicei. Marea înghiţea apele Volgăi ruseşti, sugea Araxul şi Kura dar nu se umfla. Dimpotrivă turnurile albanilor de la Derbent şi Baku, zidite cîndva în mijlocul talazurilor, cu timpul s-au aciuit pe ţărm, la loc uscat, neudat de spuma valurilor. Caspica se trăgea ca un animal rănit în vizuina lui. Unde dispăreau apele ei?

— Don' vă rog, marea Caspică e mare? — am cutezat odată să-mi întreb învăţătorul de geografie.

— Ceva mai mare ca gropile Oanei, găgăuţă!

— Mai mare şi ca Dunărea?

— Mare băăă! Cît cerul... Cît Romînia noastră!

— Şi nu curge nicăieri?

— Şade pe loc... Şi nu mai întreba! Se „evaporează" găgăuţă!...

Totuşi, mintea mea de „găgăuţă" nu putea pricepe cum o mare atît de „mare" nu se umplea cu apele Volgăi şi nu dădea peste ţărmuri.

Nici cecenii n-au înţeles multă vreme lucrul acesta. În nopţile fără lună ieşeau în larg şi cînd ajungeau la locurile unde peştele se zbenguia mai avan în apă, dădeau drumul cîntecului lor şi spărgeau întunericul cu torţe aprinse. Peştii se ridicau din străfunduri şi fascinaţi de luminile strălucitoare rămîneau pironiţi locului. Gurile lor căutau parcă să înghită frînturile de soare care ardeau deasupra capetelor, în timp ce ochii lor priveau bulmăciţi la sfîrşitul inevitabil. Ţepuşe ascuţite erau repezite în apă de mîinile cecenilor şi peştii străpunşi se zbăteau pe fundurile bărcilor, în timp ce cîntecul duios se înfrăţea cu larma valurilor.

„Pescarii pleacă pe mare
La ţărm, le plîng mame, copii,
Căci nimeni de-acolo nu ştie
Oare se mai întorc pescarii?
Albatroşii spintecă apa
Strigă şi gem peste valuri
Ei s-or întoarce la cuiburi
Dar de pescari, cine ştie?..."

La noi, pe malurile Oltului, la fel ca şi aici, în nopţile fără lună se adunau ţărani cu torţe şi ţepuşe. Şi din bulboanele întunecate erau traşi afară peşti rotofei, în timp ce pescuitorii slobozeau din frunză viers de doină oltenească.

Torţa de lumină

Povestirile despre cîntecul şi obiceiurile cecenilor le-am auzit din gura bătrînului Serghei Rianzov, secundul de pe vaporaşul pescăresc „Slava".

Pescarii colhoznici din Ceceni ieşiseră de mult în mare. Se lăsa noaptea. Soarele dispăruse undeva în spatele munţilor, roşind crestele Kamazilor, Mahacikala parcă îşi strînsese la piept braţele de piatră întinse spre mare. Luminile oraşului se pierdeau în depărtare.

Motoarele vaporaşului uruie fără încetare. Pe punte, o fetişcană de vreo optsprezece primăveri se foieşte în toate părţile, zorind mai mult în jurul unei sobe cu plită de tuci. Bătrînul Rianzov priveşte cerul şi cîntă tărăgănat: „Dalaaaii... Daalaaiii!".

— Ce înseamnă „dalai", nene Serghei?

— „Arde". Uite, aici arde — şi bătrînul arătă spre inimă.

— De ce, nene Serghei?

— Nu vezi?... A ieşit luna. Acum lucrează greu pescarii noştri. Cînd luna luminează, peştele nu se lasă prins în vraja pe care i-o ţesem noi... De-aia „arde".

— Mai avem mult pînă la vaporaşul pescarilor?

Bătrînul se uită la aparatele din cabina căpitanului şi spuse liniştit:

— Vreo 120 de kilometri. În cinci ore sîntem la ei... Hei tu, Aniuta! Cînd e gata masa? — se adresă el fetei de pe punte.

— Acu' ia, nene Serghei. Să dea peştele în fiert.

Noaptea a coborît peste mare. Cînd luna intră în nori „nea" Serghei se înveselişte, cînd iese, din nou cîntă „dalai, dalai!".

Rasul Gamzatov doarme într-una din cabine, doborît de legănatul vaporaşului, în timp ce toţi ceilalţi s-au strîns pe lîngă Mihail Nichitici de la staţiunea de maşini pescăreşti, care povesteşte despre colhoznicii din Ceceni.

De la el am aflat cum în 1930, în ajunul lui octombrie, pescarii din insula Cecenilor s-au unit în colhozul „A 13-a aniversare a lui Octombrie". Cum, după ei, toţi pescarii de pe ţărmurile Caspicei sovietice au intrat în colhozuri. Statul le-a înlocuit luntrele şi corăbiile lor slabe cu vapoare noi mînate de maşini puternice.

Pescarii umili ai Caspicei au început să se bucure de viaţă! A fost de mult uitat pescuitul cu ţepuşa. Şi cîntecul de jale nu se mai cîntă decît ca o aducere aminte. Dar torţa de lumină a fost păstrată. Şi ca atunci, în vremile străvechi — căci cecenii tot pescari au rămas — astăzi cu torţa sînt ademeniţi peştii Caspicei. Dar cu altfel de „torţe".

Unde se risipesc apele Caspicei

Motoarele „Slavei" duduie constant. Un şuvoi de valuri şi spume se desprinde de sub proră, însemnînd în imensitatea apei locul pe unde trecem. Nimic nu se mai aude. Undeva departe, în locul spre care ne tăiem cale, pescarii colhoznici sînt în toiul muncii. Caspica îi răsplăteşte cu dărnicie parcă îndemnîndu-i să se bucure de calmul ei. Odată cu apele Volgăi, Araxului şi Terekului, în Caspica se varsă şi noroadele de peşti din ele.

Şi din nou mă chinuie întrebarea din copilărie: unde se „evaporă" Caspica?

— Nene Serghei, marea asta îşi pierde pe undeva apele?

Serghei Rianzov cutreieră mările de mai bine de o jumătate de veac. A fost pe multe mări şi oceane. Cunoaşte Caspica, cum îşi cunoaşte cămaşa.

— Ai auzit de Kara-Bugaz?... Acolo se prăpădeşte apa mării. Straşnic loc!... Dacă treci cu o barcă sau cu o corabie uşoară s-a zis cu tine! Eşti luat de curent! Apa e suptă de pămînt cu o forţă uriaşă... O înghit nisipurile pustiului Kara-Kum! Dacă vrei să înoţi în partea aceea, apa nu te primeşte. E atît de sărată că nu te poţi afunda în ea... Nici o lighioană de apă nu mai trăieşte acolo. În tinereţe, de cîte ori am trecut pe acolo, mă socoteam mort. Şi acum privesc cu teamă la malurile Kara-Bugazului, sub care piere Caspica! În schimb, acolo, pe ţărmurile cu pricina se depun uriaşe cantităţi de sulfat de sodiu natural... Apa se risipeşte în nisipuri sau se evaporă şi lasă pe pămînt acest preţios mineral. Aşa că şi groaznicul Kara-Bugaz e bun la ceva!... Uite, vezi lumina aceea? O vezi? — schimbă el deodată vorba.

— O văd. E o stea.

— Ba nu, un vas pescăresc. Într-acolo mergem.

Serghei Rianzov se ridică şi dădu cîteva indicaţii timonierului.

Pe puntea lui „361"

A trecut de miezul nopţii. Luna s-a ascuns în nori şi în întunecimea care a cuprins totul, luminile de pe vasele pescarilor dau impresia unui oraş răsărit în mare. În stînga, dincolo de vasul spre care ne îndreptăm, se văd luminile a peste 20 de vaporaşe. Din cînd în cînd, la suprafaţa apei, în dreptul fiecărui vaporaş, sclipesc o clipă nişte faruri puternice, stingîndu-se repede. Acelea sînt „torţele" cecenilor colhoznici.

Apropierea de vaporaş trezeşte tot vasul la viaţă. Rasul Gamzatov iese pe punte şi întreabă:

— Am ajuns? Sîntem pe pămînt? — şi văzînd realitatea: — „361" —, colhozul „Al 13-lea Octombrie!"

Daneţki îşi pregăteşte carnetul de însemnări, în timp ce Tiberiu Utan, printre otgoanele de la proră, scrie ceva cu înfrigurare. Da, momentul nu se poate spune că e lipsit de poezie!

De pe puntea lui „361" se aude o arie din opera „Kneazul Igor" — transmisă de radio Moscova.

Asta îmi aminteşte de cîntecul pescarilor ceceni, depăşit de vremuri şi întrecut de oameni. La sosirea „Slavei" pescarii-marinari colhoznici de pe „361" strigă grăbiţi un salut.

— Noroc! Cum merge treaba?

— În regulă! — se aude un glas răguşit.

De o parte şi de alta a vaporaşului pescăresc se află două conuri enorme dintr-o plasă trainică. La baza lor e prins cîte un bec puternic, care la afundarea conurilor în apă, se aprinde. O lumină orbitoare sparge întunecimea adîncurilor. Apa devine de un verde sticlos, ca smaragdul. Nori de peşti, fascinaţi de lumină, înlemnesc din cauza „torţelor" cecene. Conul se ridică şi peştii — cam 60-80 de kilograme, uneori chiar 2-300 — sînt prinşi ca într-un coş enorm şi traşi afară. Frîntura de soare se stinge, în timp ce pe partea cealaltă a vasului, alt con coboară în mare. Toată operaţiunea — coborîrea şi ridicarea unui con — nu durează mai mult de trei minute. În acest timp, peştii încă vii sînt puşi la sare şi închişi în lăzi dinainte pregătite. În zori, vasul se întoarce cu 5-6000 kg., ba uneori cu 10-12.000 kg. de peşte, gata conservat.

— Cîţi pescari sînt pe un vas?

— Opt oameni.

Daneţki face repede socoteala:

— Să zicem 5000 într-o noapte, cu 50 copeici kilogramul. Atîta plăteşte baza de recepţie, nu?

— Atît!

— Asta înseamnă 2500 ruble... Zece la sută intră în fondul colhozului, 40 la sută ia staţiunea de maşini pescăreşti... Rămîn 1250 de ruble pentru pescari... Cam 160 de ruble într-o noapte de fiecare om. Afară de nopţile cînd pot fi scoşi 10-12.000 kg. peşte!

Dar bătrînul Rianzov îi răspunde:

— Numai că marea şi nici noaptea nu sînt mereu aşa!...

Cîntec nou

De la vasul „Al 13-lea Octombrie" am trecut la „Emţa". Erau ceasurile două din noapte. Pescarii de acolo scoseseră din mare peste 8000 kilograme peşte. La „Priboi" colhoznicii pescari din colhozul „Poruncile lui Lenin" cîntau, de răsuna marea. Pescuitul mergea strună. Conurile uriaşe, ca nişte matahale întunecate deasupra cărora se stingea de fiecare dată o frîntură de soare, ieşeau din apă, grele, gata să se rupă. Pe vasul „711" muncea şi o femeie — nevasta căpitanului — pescar. Era îmbrăcată în bluză, pantaloni şi cisme de cauciuc şi cu o cască de pescărească pe cap. Pe vasul „Lakeţ" muncea bătrînul Nazlînov cu cei şase feciori ai săi. „Brigada familiei", cum îi numeau pescarii, aducea în fiecare dimineaţă la mal 7-8000 kg. peşte.

Bătrînul Nazlînov ne-a strigat prin megafonul de pe vas:

— Hei! Veniţi la noi în ospeţie! Nevastămea face o fiertură de peşte cum nu mai găseşti în Ceceni. O să vă dăm şi tort rusesc! Numai să veniţi!

La care Serghei Rianzov, bătrînul de pe „Slava", i-a răspuns:

— Lasă drac bătrîn! De vodca cea pe care o dregeţi după obiceiul vostru, nu zici nimic? Zi şi despre ea şi venim.

— Zic!... Numai să veniţi.

Cei şase flăcăi ai lui Nazlînov rîd în cor odată cu noi, în timp ce macaralele care saltă conurile încărcate, scrîşnesc supărate. De undeva, spre răsărit, albeşte o geană de lumină.

Răsare soarele deasupra Caspicei! Nimic mai măreţ n-am văzut ca răsăritul pe Caspica. Crepusculul se ridica din adîncuri, transformînd apa în juru-i într-un cîmp ondulat de purpură şi aur cu horbote de spumă albă ca floarea de crin. Pe acest cîmp alunecau vasele pescăreşti încărcate.

Şi cîntecul cecenilor, un alt cîntec decît cel vechi, dar la fel de duios şi plin de frumuseţi, străbătea zarea proaspătă de la un capăt la altul.

IOAN GRIGORESCU

LA O SERBARE A PRIETENIEI

Mi s-a întîmplat săptămîna trecută, poposind la Bîrlad, să aflu că acolo, în tăcutul oraş moldovean, se pregătea o serbare închinată prieteniei romîno-sovietice. M-am hotărît să rămîn în oraş pentru această serbare. Zis şi făcut. Dis-de-dimineaţă pe drumurile care duc la parcul din susul oraşului a început să curgă lumea. Veneau oameni, care pe jos, care în căruţe, care cu maşina. Aşa cum am aflat mai tîrziu, aceşti drumeţi ţinuseră mult de tot „să se producă în serbarea prieteniei".

Muzicantul popular

Cimpoieşii din Perieni au fost primii. Ei au deschis serbarea. Mi-a fost dat să mă desfăt din plin de arta lor. Ascultîndu-i şi privindu-i, m-am pomenit parcă ospeţînd în satul lor, o aşezare veche de pe apa Bîrladului. Şi îmi părea că întru rînd pe rînd în casa fiecăruia dintre ei, că stau cu dinşii la sfat, că le ascult poveştile picurate în triluri duioase. Gheorghe Machedon a împlinit anul acesta peste jumătatea veacului. De cînd era o mină de copil, brunet şi cu nasul cît o gogonea, a prins patima cimpoiului. I-a plăcut atît de mult să cînte încît la 20 de ani avea burduf făcut de el dintr-o piele de capră şi ştia toate cîntecele. Veneau oamenii la el anume ca să-l asculte. Se aşezau pe prispă şi dădeau îndemn: „Zi, măi Machedoane, zi-i ceva"! Cu toate că ajunsese vestit, talentul lui continua totuşi să rămînă buruiană sălbatică. Abia în anii puterii populare arta virtuosului muzicant popular a început să înflorească. A fost trimis la Bucureşti la concursuri, i s-a dat putinţa să-şi arate măestria pe cele mai de frunte scene din Capitală. Şi mare este arta sa! L-am văzut şi auzit la serbarea prieteniei. Gheorghe Machedon îşi plimba cu repeziciune degetele pe instrumentul său şi, stringînd burduful cimpoiului, scotea triluri a căror căldură emoţiona puternic.

Ceasul bucuriilor

Magdalena Pall face parte din echipa zorlenilor. Are 25 de ani, dar dorinţa ei de a căuta comoara de mare preţ a învăţăturii între scoarţele cărţilor e cu mult mai mare decît a unui şcolar. De multă vreme a dorit să înveţe Magda. Dar greutăţile, faptul că erau în casă nu mai puţin de 15 suflete şi că nu aveau decît foarte puţin pămînt, nu i-au dat putinţa. Ceasul bucuriilor a venit însă şi pentru copila din Zorleni. Acum cîtva timp a fost numită bibliotecara căminului cultural. Cum să-şi exprime toată bucuria care a cuprins-o? Ar fi cîntat, dar vedea că vocea n-o ajută prea mult. Magda s-a gîndit să spună prin dans ceea ce simţea în suflet. Şi Magda s-a apucat să exprime cu mijloacele ei, poate mai modeste de astă dată, bucuria unui popor care a început să se adape din izvoarele culturii. Am văzut-o pe Magda executînd un dans. Pe chipul ei era zugrăvită expresia deplinei fericiri. Am ascultat-o pe Magda cînd îşi chiuia strigăturile. Dar cel mai bine am înţeles ce se petrecea în inima ei atunci cînd rostea cuvinte spre slava marii prietenii cu popoarele sovietice.

★

Cît a fost ziua de mare, pe scenă s-au perindat numeroşi dansatori talentaţi, cîntăreţi entuziaşti. Se clătina estrada sub vîrtejul paşilor avîntaţi în joc. Oamenii care veniseră la serbare luau parte din toată inima la ceea ce auzeau şi vedeau. Şi erau pe deplin mulţumiţi că artiştii — iscusiţi interpreţi ai dorinţelor lor — slăveau ceea ce le era scump tuturora, slăveau prietenia dintre poporul nostru şi marele popor sovietic.

ION PAVELESCU

În întîmpinarea celui de al II-lea Congres Unional al scriitorilor sovietici

DISCUŢII CREATOARE

V. Koroteev
membru în colegiul redacţional al ziarului „Literaturnaia gazeta"

În Capitala Ţării Sovietice va avea loc în cursul lunii noiembrie a.c. un eveniment remarcabil în viaţa literar-artistică a URSS: cel de al doilea Congres Unional al scriitorilor sovietici. Congresul va face bilanţul dezvoltării literaturii sovietice în decursul ultimelor două decenii. După cum se ştie, primul congres a avut loc acum douăzeci de ani, lucrările lui desfăşurîndu-se sub conducerea lui M. Gorki. La acest congres s-a pus fundamentul unirii întregii literaturi sovietice multinaţionale, a fost înfiinţată Uniunea scriitorilor sovietici, au fost formulate sarcinile literaturii sovietice.

În legătură cu pregătirea pentru cel de al doilea congres al scriitorilor, în paginile ziarelor centrale sovietice, în presa locală, în revistele literare se desfăşoară o amplă discuţie creatoare privind cele mai arzătoare probleme ale literaturii şi artei sovietice.

Pînă în prezent discuţia a şi atins un cerc larg de probleme referitoare la poezie, la imaginea eroului pozitiv în operele de artă, la stilul romantic în literatura sovietică, la metoda artistică de bază a literaturii sovietice, realismul socialist, la lipsurile criticii literare. În cursul discuţiilor se pune problema necesităţii de a dezvolta în mod creator tradiţiile lui Gorki, privitoare la legătura strînsă cu viaţa, cu realitatea contemporană.

Cunoscutul regizor de filme Mihail Romm ridică problema participării scriitorilor la dezvoltarea dramaturgiei cinematografice care este una din principalele genuri de literatură. Scriitorul Nicolai Nichitin se referă la necesitatea unei legături mai strînse cu viaţa literară de peste hotare. Se ridică probleme privitoare la traduceri, la dreptul de autor şi multe alte probleme privind creaţia literară.

Printre numeroasele probleme ale literaturii sovietice contemporane în jurul cărora se desfăşoară discuţia se conturează de pe acum din ce în ce mai viu, una de cea mai mare importanţă, discuţia despre eroul ideal, despre noţiunea de erou pozitiv. În articolul lui A. Protopopova, publicat în ziarul „Comsomolskaia Pravda" a fost emisă părerea că făurirea imaginei eroului pozitiv constituie una din problemele fundamentale ale literaturii sovietice contemporane, că realitatea noastră sovietică oferă scriitorului posibilităţi nelimitate pentru crearea unui asemenea erou. Această imagine trebuie să devină un ideal pentru multe generaţii. Eroul pozitiv trebuie să fie în toate privinţele un model fără cusur, demn de imitat.

Spunîndu-şi punctul de vedere în această problemă, scriitorul gruzin A. Beliaşvili afirmă într-un articol publicat în „Literaturnaia gazeta" că o imagine reuşită nu poate fi realizată numai prin dozarea calităţilor negative şi pozitive proprii eroului pozitiv. Viaţa este complexă şi imaginea eroului ideal trebuie să fie arătată fără poleire, în toată complexitatea calităţilor sale umane, atît meritele cît şi lipsurile. Scriitoarea V. Chetlinscaia subliniază că atunci cînd scriitorul este rupt de viaţă, aşa numitul erou ideal se transformă în ceva inaccesibil. Unii critici stabilesc calităţile obligatorii unui erou al zilelor noastre. Crearea unui etalon, a unui tip al eroului este un lucru naiv şi inutil. Farmecul deosebit al celor mai iubiţi eroi ai literaturii sovietice constă în faptul că ei sînt oameni vii, care acţionează şi luptă, oameni cu caracter ferm şi cu o concepţie de viaţă limpede. Ei pot avea îndoieli, lipsuri şi greşeli, ei se lovesc de rămăşiţele trecutului pe care le întîlnesc nu numai la alţii dar şi la ei singuri.

Discuţia în jurul problemei eroului ideal continuă.

În articolul „Drum liber romantismului" publicat în ziarul „Literaturnaia gazeta", V. Drujinin, vorbind despre stilul romantic în literatura sovietică, declară că nimeni nu neagă romantismul revoluţionar ca o parte integrantă a realismului socialist, totuşi pedantismul multor critici şi redactori este vinovat de faptul că tendinţa romantică se dezvoltă încet. Romantismul nu contrazice realismul, ci naturalismul care nu odată este prezentat drept adevăr artistic, strică gusturile atît ale scriitorului cît şi ale cititorului.

În discuţiile premergătoare congresului se acordă o mare atenţie poeziei. Între poezie şi viaţă, a afirmat poetul Mihail Luconin, se constată o distanţă imensă. Nu este vorba, spune Luconin, de faptul că poezia sovietică rămîne în urma evenimentelor şi fenomenelor vieţii; este vorba de faptul că poezia nu corespunde proporţiilor acestor evenimente, esenţei lor profunde, întregii însemnătăţi istorice şi filozofice a vieţii noastre. În privinţa calităţilor lor artistice, numeroase lucrări poetice rămîn în urma nivelului cititorului cult, în urma noţiunii din ce în ce mai vaste despre perfecţiune, despre frumos, despre măiestrie. Adeseori, conţinutul social, esenţa socială a liricii sînt prezentate doar ca un adaus, un supliment. Multe lucrări din domeniul poeziei care se inspiră din una din principalele teme ale contemporaneităţii — viaţa colhoznică — suferă de descrierea superficială a traiului colhoznic, a evenimentelor de zi de zi, din viaţa cotidiană a artelurilor şi a oamenilor lor şi se bazează în structura lor pe fapte exterioare. De multe ori poeziile se inspiră din fapte mărunte, meschine.

Sărăcia mijloacelor poetice, platitudinea, atitudinea inertă faţă de ritm, toate acestea dăunează de multe ori intenţiilor celor mai bune. În poezie şi-a făcut loc un vers tipic, în spatele căruia e imposibil să-l ghiceşti pe autor. Condamnînd asemănarea, uniformitatea în poezie, Mihail Luconin cheamă poeţii la căutarea noului. La tinerii poeţi, încheie el, trebuie educată priceperea profesională de a munci.

Criticul gruzin G. Lomidze vorbeşte în articolul „Tradiţii vii şi moarte", despre necesitatea folosirii inteligente, creatoare, a mijloacelor poeticei tradiţionale, a imaginilor artistice, despre discordanţa dăunătoare pentru operele de artă contemporane, dintre conţinutul contemporan şi poetica arhaică, lipsită de viaţă. Unii poeţi din Transcaucazia şi Asia Centrală, imitîndu-i orbeşte pe marii poeţi din antichitate, înzestrează versurile lor cu atributele exterioare ale unei eleganţe convenţionale şi ale unei frumuseţi reci, alţi poeţi înţeleg tradiţiile orientale doar cu o descriere uniformă, afectată a imaginilor lipsite de veridicitate realistă doar cu o complexitate metaforică intenţionată şi ca o emfază a stilului. Noile relaţii între oameni, noile fenomene şi tema nu pot fi exprimate cu ajutorul formelor vechi, obişnuite. Dorinţa de a păstra neatinse mijloacele învechite de prezentare a imaginei duce la insuccese serioase.

Totuşi o atitudine nepăsătoare faţă de valorile netrecătoare ale culturii trecutului ar însemna un nihilism dăunător. Este vorba de o selecţionare bine gîndită, de însuşirea creatoare exigentă, a tot ceea ce este mai progresist în moştenirea culturală a trecutului.

Un loc însemnat în discuţie îl ocupă problemele dramaturgiei sovietice. Regizorul Alexei Dichii consideră că în ultimii ani drama a devenit fără temei, plată, raţională, asemenea unui manual de logică. Realitatea sovietică este plină de eroism, este neobişnuit de poetică — entuziasmul marilor construcţii, patosul tinerilor patrioţi care valorifică pămînturi noi şi multe altele au devenit fapte cotidiene. Drama însă vorbeşte despre măreaţa realitate poetică în mod sec şi prozaic pierzînd elementul necesar de a emoţiona.

Drama aproape că nu redă deloc romantismul vieţii ce se desfăşoară, suflul măreţ al zilelor noastre. Fapte eroice cer cuvinte eroice.

Artista Natalia Bedevţeva ridică o problemă importantă despre locul femeii sovietice în operele dramaturgiei.

De-a lungul deceniilor, femeia sovietică păşeşte în viaţă umăr la umăr cu bărbatul. Ea este alături de el pretutindeni, de la căminul familiei pînă la frînturile de luptă. Femeii sovietice îi sînt deschise toate uşile afară de... dramaturgie. În dramaturgie se tratează probleme de dragoste, însă nu se creează imaginea celei care este iubită.

La discuţia ce se desfăşoară în paginile ziarelor şi revistelor, la congresele şi conferinţele literaţilor iau parte cititorii. Ei cer scriitorilor o cunoaştere profundă a vieţii, cer prezentarea veridică a vieţii în operele lor, cer ca realitatea să fie prezentată nu scolastic, lipsită de viaţă, ci în dezvoltarea ei revoluţionară, îmbinînd adevărul prezentării artistice cu sarcina educării oamenilor în spiritul comunismului.

PUŞCHIN: „OPERE ALESE"

Editura „Cartea Rusă"

Vera Călin

Pentru cititorul care parcurge cele două volume de „Opere alese" de Puşchin, apărute în Editura „Cartea Rusă" sub îngrijirea tovarăşei Tamara Gane, prinde fiinţă figura unui poet cetăţean, a unui luptător pentru cauza poporului. Unitatea operei lui Puşchin, operă îmbrăţişînd genuri atît de variate — poezie lirică, poem epic, roman, povestire, dramă—şi desfăşurîndu-se sub semnul a două metode de creaţie — romantismul şi realismul — se datoreşte tocmai acestei însuşiri de luptător. Ea îşi pune pecetea pe tot ce-a scris Puşchin, iar tema libertăţii străbate opera lui întreagă de la poeziile de adolescenţă pînă la marile creaţii ale maturităţii.

Opera lui Puşchin este ecoul literar şi oglindirea într-o minte genială a unei epoci cînd poporul rus prinde conştiinţa forţei sale şi se exteriorizează prin manifestări ce capătă dimensiuni eroice. Ţărănimea iobagă pîrjolise încă din secolul al XVIII-lea pămîntul Rusiei prin răscoalele conduse de Pugaciov. În anul 1812 se desfăşoară războiul de apărare împotriva invaziei armatelor lui Napoleon. Copil de 13 ani în zilele acelea, Puşchin priveşte lumea cu ochii mari, deschişi, simţindu-se din ce în ce mai legat de acest popor capabil de acte epopeice.

Treisprezece ani mai tîrziu, tînărul poet avea să se solidarizeze cu răsculaţii decembrişti. Făcea parte, după spusele lui Lenin, din oamenii cei buni ai nobilimii, care i-au ajutat poporului să se deştepte.

Din această generoasă atitudine decurge poziţia lui Puşchin în literatura rusă. Creaţia lui a însemnat atunci un început, un început glorios şi — lucru neobişnuit — o culme în acelaşi timp. Un tablou al pictorului Repin îl-l înfăţişează pe adolescentul Puşchin recitindu-şi versurile la un examen, într-o sală somptuoasă a liceului de la Ţarscoe Selo. În jurul lui, tolăniţi în jilţuri, nobili de curte şi doamne în toalete înfolate. Pe feţele multora dintre spectatori se citeşte mirare, uluire. Iar de la masa comisiei, poetul Derjavin, pe atunci autoritate de nimeni contestată în poezie, se ridică în picioare. Pictorul a imortalizat binecunoscutul moment, în care Derjavin a rostit profeticele cuvinte: Iată cine-l va înlocui pe Derjavin!

Puşchin a eliberat într-adevăr literatura de tiparele rigide ale unui clasicism străin de spiritul poporului, clasicism căruia înaintaşii săi — printre ei Derjavin — i-au plătit tribut. Gogol a caracterizat lucid această activitate de înoitor, cînd a spus despre Puşchin că el a fost „o manifestare extraordinară a spiritului rus, căruia i-a lărgit orizonturile, arătîndu-i întreaga vastitate".

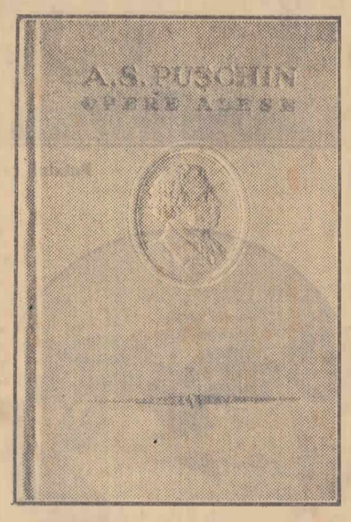

Scriitor naţional, poet al libertăţii — acestea sînt dimensiunile operei lui Puşchin, dimensiuni pe care ni le comunică volumele de curînd apărute.

În jurul tematicii libertăţii se axează toată lirica puşchineană. La 18 ani, poetul respinge tentaţia facilă a muzei galante, alegînd drumul spinos al unei poezii de elan revoluţionar şi de critică vehementă. *„Regină slabă a Cytherii / Să-mi piei din ochi! / Şi ieşi în faţă, / Tu, ce pe ţari cumplit îi sperii / A libertăţii cîntăreaţă!"* Poeziile lirice strînse în primul volum din cele două apărute redau modalităţile variate, pe care, în orchestraţia poetică a lui Puşchin, le capătă dragostea de popor şi libertate. Peisajul rusesc, tabloul satului „adăpost de tihnă creatoare" îl îndreaptă firesc pe poet spre imprecaţia violentă adresată boierimii ce şfichiuie „cu varga spinarea plugărimii", îl îndreaptă spre solidarizarea cu poporul robit. Evocarea satului culminează în nădejdea de a vedea „frumosul răsărit lucind în slava ţării pe care o iubesc". Nici lirica intimă a lui Puşchin nu e lipsită de sunetul strunei revoluţionare. În faţa loviturilor vieţii poetul se întreabă cu nădejde: „Voi avea ne-ndupleca rea mindrei mele tinereţi?" Întreg ciclul închinat prietenilor decembrişti în surghiun e străbătut de patosul răzvrătirii şi de nădejdea în biruinţa cauzei.

„Cădea-vor lanţuri, temniţi crunte.
Şi fraţii vor veni spre voi,
Cu libertatea scumpă-n frunte
Să vă dea spada înapoi".

Acest optimism ne dă măsura spiritului revoluţionar al lui Puşchin, singularizîndu-l de mulţi dintre poeţii romantici contemporani cu el. Solidaritatea cu poporul şi cu luptătorii pentru libertatea Rusiei l-a scutit pe Puşchin de pesimismul unui Byron, de exemplu, în opera căruia constatarea vicilor unei societăţi nedrepte şi critica vehementă nu s-au asociat niciodată cu visul viitorului de libertate.

Poeziile lui Puşchin, pe care le putem numi „arte poetice", dezvăluie o înţelegere revoluţionară a misiunii poetului în societate. Poetul se vrea pe sine proorocul, a cărui menire e să aprindă inimile omeneşti cu cuvîntul, dispreţuieşte titlul nobiliar, declarînd demn: „Sînt doar un simplu cetăţean"; iar credinţa mîndră în perenitatea operei, monumentul vieţii sale, o îmbină cu viziunea Rusiei viitorului.

Tema aceasta a eliberării de orice asuprire, de orice servitute, care străbate întreaga operă puşchineană, îmbracă înfăţişări deosebite. În poeme şi povestiri romantice ca „Ţiganii", sau „Dubrovschi" protestul social întruchipat de eroi ca Aleko şi Dubrovschi e anarhic şi individualist, cele două personaje rămînînd îndatorate în fapte şi gîndire clasei boiereşti din care s-au desprins. Haiducia lui Dubrovschi, care răzbună o jignire adusă tatălui său, şi alăturarea lui Aleko la o şatră de ţigani nomazi, în a căror viaţă neîngrădită el vede simbolul libertăţii, nu reprezintă soluţii ce se pot oferi unui popor asuprit. Dar rămîne meritul unei povestiri romantice ca „Dubrovschi" acela de a fi lăsat un tablou realist al boierimii ruse. Moşierul Troekurov rămîne în galeria portretelor de boieri ruşi, prefigurînd pe furnizorii de suflete moarte ai lui Cicicov. Proza realistă a secolului al XIX-lea îi este îndatorată lui Puşchin nu numai pentru atît. Dacă ea a ieşit, aşa cum s-a exprimat Bielinschi, de sub mantaua lui Gogol, filiaţia se poate urmări şi dacă citim „Povestirile răposatului Ivan Petrovici Belchin". Aci, Puşchin surprinde cu ochi de realist instantanee de viaţă contemporană, crimpee ale cotidianului colorate mai ales tragic, deschizînd drumul povestirii ruse, pe care marii realişti ai secolului al XIX-lea. — Gogol, Tolstoi, Cehov — au dus-o la desăvîrşire.

Chiar cînd însufleţeşte momente ale trecutului istoric, Puşchin rămîne poetul timpului său, fiindcă selectarea momentelor şi figurilor istorice se face după aceeaşi viziune de scriitor angajat în lupta prezentului. Figura grandioasă a ţarului Petru I, făuritorul Rusiei moderne, l-a atras în mod deosebit pe poet. L-a evocat familiar şi cuceritor în povestirea „Arapul lui Petru cel Mare", în ipostaza de lucid om politic şi constructor în „Poltava" şi „Călăreţul de aramă". A văzut mereu în el un înoitor, un om activ „timplar, erou, navigator şi fondator de academie... pe tron un lucrător". Cu confuzia pe care i-o insuflau încă anumite prejudecăţi nobiliare, dar fără idealizare şi cu simţul necesităţii istorice, a evocat Puşchin figura lui Pugaciov, animatorul mişcărilor iobage din secolul al XVIII-lea. Luciditatea cu care înfăţişează acţiunea acestuia şi amploarea răscoalelor conduse de el, vestesc realismul istoric cu care ne-au obişnuit în urmă Lev Tolstoi în „Război şi pace" sau Alexei Tolstoi în „Petru I".

Poporul mai apăruse în literatură şi pe scenă şi înainte de Puşchin. Shakespeare, de pildă, îl arată în dramele lui istorice (Coriolan, Iuliu Cezar) labil şi influenţabil, val orientat într-o direcţie sau alta de conducători iscuşiţi sau despotici. Puşchin fusese martorul marii acţiuni patriotice a poporului rus în epopeea anului 1812. Cumpăna istoriei fusese atunci înclinată de acţiunea mulţimilor ruse, care hotărîseră nu numai soarta Rusiei, dar a Europei întregi. În puternica dramă istorică „Boris Godunov", poporul păşeşte pe scenă şi în literatură ca făuritorul istoriei. În întunecata istorie a ţarului asasin şi a impostorului Grigori, culeasă din frămîntatele evenimente de la sfîrşitul secolului al XVI-lea şi începutul celui al XVII-lea, Puşchin a desluşit tîlcuri pline de învăţăminte pentru contemporaneitate. A dat de aceea prin drama lui un avertisment conducătorilor autocraţi ai Rusiei din vremea sa. Tăcerea prin care răspunde norodul proclamării de către boieri a uzurpatorului drept ţar, este zidul de care s-au izbit mereu acţiunile nedrepte şi împilatoare ale celor de sus.

Prin solidarizarea lui cu forţele cele mai înaintate ale vremii, Puşchin a binemeritat caracterizarea lui Belinschi, care l-a numit „reprezentant al conştiinţei sociale, trezită pentru prima oară". Criticul democrat revoluţionar rus a dedicat lui Puşchin un amplu studiu, a cărui argumentare duce la concluzia că Puşchin este un poet naţional şi opera lui profund populară. Acest fapt se datoreşte nu numai preluării de către Puşchin a folclorului rus, pe care l-a cunoscut atît de bine, încă din copilărie, din povestirile dădacei sale, Arina Rodionovna, „prietena de zile cenuşii" şi-apoi din contactul mereu reînoit cu creaţiile populare. Basmele lui Puşchin („Povestea ţarului Saltan", „Basmul cu pescarul şi peştişorul", „Basmul cocoşului de aur", etc) sînt modele de prelucrare creatoare a folclorului. — adevărată impregnare a operei unui poet de spiritul popular. Dar nu numai în această latură a activităţii sale scriitoreşti descoperim însuşirea de poet naţional şi popular al lui Puşchin. Am fi unilaterali dacă am căuta trăsăturile unei opere populare doar în basmele lui Puşchin. Se mai procedează astăzi astfel cu mulţi scriitori, deşi confuzia a limpezit-o cu argumente invincibile Belinschi, în articolul scris pe marginea romanului „Evghenie Oneghin", a cărui apariţie în limba rominină ne este anunţată pentru viitorul apropiat: „Unii nu socotesc", scrie Belinschi, „că Evghenie Oneghin e un poem naţional, deoarece la noi s-a înrădăcinat părerea foarte ciud

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
au apărut:

V. I. LENIN — Noua politică economică și sarcinile comitetelor pentru educație politică.
32 pag. 45 bani

— Pentru creșterea bunăstării oamenilor muncii.
Despre proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al P.M.R.
40 pag. 60 bani

— Frăția popoarelor sovietice.
68 pag. 90 bani

Vizita Ansamblului de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești la Craiova

In dimineața zilei de 30 octombrie, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești a sosit în orașul Craiova.

In gară, oaspeții au fost salutați de tov. Gheorghe Miulescu, vicepreședintele comitetului executiv al sfatului popular regional Craiova, și de Remus Comăneanu, artist emerit al R.P.R. A răspuns mulțumind conducătorul Ansamblului S. M. Stratulat.

In cursul zilei membri ai Ansamblului au vizitat muzeul regional și expoziția agro-silvică.

Seara, pe scena Teatrului Național din Craiova, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești a prezentat un frumos spectacol, care s-a bucurat de o caldă primire din partea publicului.

Filme romînești de scurt metraj

Cu începere de la 1 noiembrie, la cinematografele Lumina și Maxim Gorki din Capitală vor rula în premieră patru noi filme romînești de scurt metraj.

Filmul artistic de scurt metraj „Cu Marincea e ceva", realizat în acest an de către studioul cinematografic „București", este un promițător început al filmului nostru de satiră, biciuind servilismul, lipsa de opinii, carierismul din rîndul unor funcționari. Adîncind și îmbogățind schița cu același titlu a tînărului scriitor Silviu Georgescu, regizorul Gheorghe Turcu a reușit să creeze în Busuioc, eroul filmului, tipul funcționarului lipsit de scrupule, servil și incapabil, care provoacă disprețul spectatorului.

Studioul cinematografic „București" mai prezintă și filmul de desene animate „Fluierașul fermecat" în regia lui Pascal Rădulescu și Constantin Popescu.

In regia lui Ion Rodan, studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" prezintă filmul documentar „Oameni de pe valea Bistriței", care înfățișează în imagini sugestive viața nouă pe care o trăiesc astăzi muncitorii forestieri.

Un alt film documentar, produs de studioul „Alexandru Sahia", este filmul în culori „Printre marinarii noștri". In acest film, regizorul Mirel Iliești a cules aspecte din viața frumoasă și plină de avînt a elevilor școlilor marinei militare.

Cele patru filme sînt cuprinse într-un singur spectacol. (Agerpres)

Prima tragere la sorți a obligațiunilor C.E.C. 4% cu cîștiguri

Numeroși muncitori, funcționari, militari, gospodine, elevi, studenți, din Capitală, țărani muncitori din satele regiunii București, posesori ai obligațiunilor C.E.C. 4% cu cîștiguri au participat sîmbătă după amiază în sala Consiliului Central al Sindicatelor din Bd. Magheru, la prima tragere la sorți a obligațiunilor C.E.C. 4% cu cîștiguri.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. Ion Tulpan, locțiitor al ministrului Finanțelor, au început tragerile.

Rînd pe rînd, pionierii școlii elementare din cartierul blocurilor de locuințe muncitorești din Ferentari au extras din urne formațiunile cîștigătoare.

Au ieșit 3.400 de cîștiguri în valoare totală de 1,691.600 lei (Agerpres).

Începînd de la 1 noiembrie toate oficiile poștale din țară primesc abonamente la ziare și reviste pentru anul 1955.

Mai multă răspundere pentru îndeplinirea planului la contractări în regiunea Stalin

In regiunea Stalin, datorită specificului ei, există însemnate posibilități pentru creșterea și dezvoltarea șeptelului în vederea aprovizionării cu carne atît a populației din regiune, cît și pentru aprovizionarea altor orașe ale țării.

Hotărîrea din anul trecut cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale și produse animale constituie un sprijin prețios pentru țărănimea muncitoare, un puternic stimulent pentru creșterea și îngrășarea animalelor.

Unele realizări dobîndite în munca de contractări a animalelor în regiunea Stalin, dovedesc interesul deosebit cu care producătorii agricoli și crescătorii de animale au primit această Hotărîre.

Ei s-au convins practic de drepturile și avantajele însemnate de care se bucură în urma contractării cu organele de stat și cooperatiste, pentru creșterea și îngrășarea de animale.

Printre producătorii din regiunea Stalin care au contractat cu organele de stat ori cooperatiste în vederea creșterii și îngrășării de animale, se numără și Ion Mărgineanu, din comuna Nocrich, raionul Agnita. Știind că cu cît animalele contractate vor fi mai bine îngrășate, cu atît prețul de plată și celelalte avantaje vor fi mai mari, Ion Mărgineanu s-a ocupat cu grijă de îngrășarea celor doi boi pe care i-a contractat. La expirarea contractului, boii lui Ion Mărgineanu cîntăreau 1820 kg., fiind clasificați la categoria „extra grași". El a primit pentru ei 9828 lei. Conform avantajelor stabilite în Hotărîre, Ion Mărgineanu a putut să-și cumpere la prețul oficial: 3 kg. talpă, 7 fuse de piele, 4,500 kg. bumbac și alte mărfuri ce se vînd prin comerțul de întîmpinare. De asemenea, el a fost scutit de a preda la colectare 137 kg. carne și 250 kg. porumb.

S-ar putea vorbi despre multe alte exemple ce dovedesc avantajele mari de care se bucură producătorii contractanți.

In munca de contractare a animalelor, în unele raioane din regiunea Stalin s-au obținut o seamă de realizări. De la începutul anului și pînă la 10 octombrie, în raionul Rupea planul de contractări la porci a fost realizat în proporție de 226 la sută, iar la oi de 141 la sută; în raionul Mediaș în proporție de 149 la sută la porci și 220 la sută la oi. Realizări la contractarea porcilor au mai fost obținute în raioanele Agnita și Tîrnăveni, în raionul Sibiu la contractatul păsărilor, etc.

Succesele acestea obținute numai în cîteva raioane și numai la anumite categorii de animale nu sînt însă în măsura posibilităților ce există în regiunea Stalin. Planul de contractări la vite mari, mînzați și viței nu este realizat în întregime în nici unul din raioane. Cele mai slabe realizări se constată în raioanele Făgăraș, Sighișoara, Stalin, unde totalul contractărilor la vite mari, mînzați și viței nu însumează nici jumătate din planul ce trebuia îndeplinit sută la sută.

In raionul Făgăraș, bunăoară, planul de contractări la viței și mînzați nu este realizat decît în procent de 1,6, respectiv 4,4 la sută. Nerealizarea planului de contractări pe specii de animale într-o seamă de raioane din regiunea Stalin, a făcut imposibilă îndeplinirea planului de livrări de animale, situație care a dăunat bunei aprovizionări cu carne a populației și a industriei alimentare.

Astfel, față de cantitatea totală de carne pe care trebuia să o livreze în perioada 1 ianuarie—10 octombrie a.c., regiunea Stalin nu a livrat pînă acum decît aproximativ jumătate.

O seamă de lipsuri se constată și în felul în care sînt aprovizionate cooperativele sătești cu mărfuri ce se vînd prin comerțul de întîmpinare. Astfel de lipsuri se constată mai ales în raioanele Stalin, Agnita și Sibiu unde lipsesc cheresteaua, țigla, cimentul și varul.

In regiunea Stalin există înfinit mai multe posibilități pentru îndeplinirea planului de contractări de animale, decît dovedesc realizările obținute pînă acum. Pentru valorificarea acestor posibilități este nevoie de a îmbunătăți radical munca de contractări. Printre măsurile ce se cer a fi luate este îmbunătățirea aparatului de contractări și achiziții cu cadre calificate.

Este necesar de asemenea ca aparatul regional al oficiului de achiziții și colectări de animale (conducător tehnic Chiriac Rotaru și șef al serviciului de achiziții Virgil Neagoș) să-și îmbunătățească munca de îndrumare și control a oficiilor raionale de achiziții și colectări de animale, să tragă la răspundere pe cei care dau dovadă de nepăsare și lipsă de răspundere față de sarcina realizării în termen a planului de contractări.

O sarcină importantă, cea a popularizării în rîndurile țărănimii a avantajelor pe care le oferă actualul sistem de contractări, revine și sfaturilor populare. Ele au datoria să sprijine prin toate mijloacele îndeplinirea întocmai a planului de contractări și achiziții de animale, mijloc important în vederea asigurării aprovizionării populației cu carne și a industriei alimentare și ușoare cu materii prime.

O. HOSU

Declarațiile d-lui Robert Chambeiron,

secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional

Vineri a avut loc o conferință de presă organizată de Camera de comerț a R.P.R. în cadrul căreia dl. Robert Chambeiron, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional, a făcut declarații reprezentanților presei, în legătură cu problema dezvoltării schimburilor comerciale dintre apus și răsărit și cu impresiile culese cu prilejul vizitei în R.P.R., răspunzînd apoi la diferite întrebări puse de ziariști.

Dl. Robert Chambeiron a sosit în Capitală la 22 octombrie și în curs de o săptămînă a vizitat o serie de întreprinderi și a luat contact cu personalități ale vieții noastre economice.

Conferința de presă a fost deschisă de președintele Camerei de comerț a R.P.R., Gh. Savin, care a scos în relief activitatea depusă de dl. Robert Chambeiron pe linia intensificării schimburilor comerciale internaționale.

Luînd cuvîntul, dl. Robert Chambeiron a declarat între altele:

Perspectivele dezvoltării comerțului est-vest

Vizitînd Romînia la invitația Camerei de comerț a R.P.R. am avut prilejul de a discuta cu conducătorii ei o serie de probleme privind dezvoltarea comerțului internațional.

Consider că în dezvoltarea comerțului internațional trebuie să se aibă în vedere în mod necesar și, în primul rînd, dezvoltarea comerțului est-vest. Dacă precizez această noțiune, este pentru că în occident există o teorie potrivit căreia se crede că este posibilă dezvoltarea comerțului internațional, limitîndu-l la occident. Or, există în lume o realitate care domină viața internațională și anume existența țărilor care au sisteme economice și sociale diferite. Acesta este un lucru pe care trebuie să-l luăm așa cum este, mai ales dacă ținem seama că ceea ce numim „țările socialiste", reprezintă o populație de circa 900 milioane locuitori și posibilități economice, actuale și viitoare, de proporții foarte mari.

Dumneavoastră știți că din 1947 și chiar din 1938, comerțul între est și vest n-a mai atins nivelul său de altă dată.

In ultimii doi ani însă s-au realizat unele progrese în acest domeniu. Dacă ne referim la aprecierile experților Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa, constatăm că pe primul trimestru al anului 1953, comerțul între estul și vestul Europei se cifra la 359 milioane dolari atingînd în aceeași perioadă a anului curent, 561 milioane dolari.

Există deci aci un motiv de optimism. Eu cred că unul din motivele care explică această tendință de dezvoltare este succesul repurtat de întîlnirea economică internațională de la Moscova. Această manifestare a avut foarte mari repercusiuni pentru că ea a permis oamenilor de afaceri din occident să la cunoștință de realitățile concrete și de posibilitățile reale care există în țările din răsărit.

Mișcarea care a început prin întîlnirea economică de la Moscova a continuat și s-a manifestat în formele cele mai diverse. A avut loc, în ultimii doi ani, semnarea a numeroase acorduri de comerț între țările din est și vest.

După 1952 s-a înregistrat o participare mult mai mare a oamenilor de afaceri din occident la tîrgurile ce se țin în țările din est. De exemplu, la Leipzig, anul acesta, participarea oamenilor de afaceri din occident a fost fără precedent, iar la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova au fost prezente numeroase firme din occident, în special din Danemarca.

Pe de altă parte s-a văzut și o participare mai intensă a țărilor din răsăritul Europei la tîrgurile din occident.

Ocupîndu-se de interesul pe care-l stîrnește în occident problema comerțului cu răsăritul, dl. Chambeiron a arătat că el trebuie căutat în dificultățile comerțului exterior al țărilor vest-europene.

In țările occidentale achizițiile făcute de guverne au scăzut și concurența a devenit mai vie. Paralel cu aceasta, țări ca Germania, Japonia, care pînă nu de mult rămăseseră în afara competiției comerciale internaționale, au devenit mai active și am asistat bunăoară, la faptul că Germania occidentală a luat locul Angliei pe anumite piețe din America Latină și din Orientul Mijlociu.

Conferința de presă organizată de Camera de comerț a R. P. R.

Pe de altă parte, Statele Unite au accentuat tendința lor protecționistă.

Există de asemenea în occident o temere de a vedea amplificîndu-se dificultățile economiei americane. Fără îndoială, e greu de prevăzut care va fi în lunile ce vor urma proporția declinului economiei americane. Dar un lucru este sigur: din 1952 încoace, economia americană a pierdut din dinamismul ei. Exportatorii, cercurile de afaceri din occident mai păstrează încă amintirea marii crize americane din 1930 și a efectelor ei. Astfel se explică accentuarea tendinței de a privi mai mult spre țările din est.

Experții au calculat de pildă că, în condiții normale, ținînd cont de posibilitățile actuale ale estului și vestului, este posibil de a spori anual volumul comerțului est-vest cu 3—5 miliarde de dolari.

Referindu-se la rezultatele politicii de discriminare și de blocadă economică dusă față de țările democratice, dl. R. Chambeiron a amintit că această politică se sprijină pe legea americană Battle și pe rezoluția Adunării Generale a O.N.U. din 18 mai 1951 privind embargoul asupra comerțului cu R.P. Chineză.

In general, studiile privind rezultatele măsurilor de discriminare economică ajung la concluzia că acestea n-au atins efectele scontate. Planurile țărilor din est au fost realizate și direcția acestor planuri a fost menținută. Mai mult decît atît țările din est au început să fabrice ele singure mașinile pe care le importau pînă atunci, astfel că politica de blocus a lovit mai mult în interesele țărilor occidentale.

Este un fapt important care trebuie subliniat: prin presiunea cercurilor de afaceri occidentale asupra proprilor lor guverne a fost redusă lista produselor considerate „strategice" și interzise de a fi exportate.

Astăzi, în occident, oamenii își dau mai bine seama de necesitatea de a se orienta spre comerțul cu răsăritul.

Cred că se poate spera la o dezvoltare a comerțului între est și vest și că există, pentru anul 1954 și începutul anului viitor, numeroase semne care arată că această dezvoltare va exista.

Referindu-se la activitatea Comitetului pentru promovarea comerțului internațional, dl. Chambeiron a precizat că acest organism, format din persoane particulare, nu reprezintă guvernele și nu vrea să se substituie organizațiilor guvernamentale existente. Eu cred că țelul spre care trebuie să tindem totdeauna este ca aceste relații să se efectuieze la nivelul guvernelor — a spus vorbitorul. De aceea, personal eu sînt în favoarea și doresc ca țările care nu sînt actualmente în O.N.U., să poată intra cît mai repede în această organizație, în măsura în care ele acceptă obligațiile Cartei. Desigur că este greu de înțeles să fie menținută în afara Organizației Națiunilor Unite de exemplu China, care reprezintă 600 milioane oameni, ca și de altfel, multe alte țări, din estul Europei, care nu sînt și care ar trebui să fie în O.N.U.

Comitetul nostru și comitetele naționale care există într-un mare număr de țări au rolul de a antrena cît mai multe cercuri de afaceri în comerțul internațional, de a face cunoscute mai bine posibilitățile comerțului între est și vest. In ultimul an s-au înregistrat într-un mare număr de țări rezultate pozitive în acest sens.

Romînia din trecut aparține acum trecutului

In încheierea declarației sale, dl. Chambeiron a vorbit despre impresiile culese cu prilejul vizitei în Romînia. In cursul discuțiilor mele cu un număr de persoane din viața economică m-am convins și mai mult de dorința care există în Romînia pentru lărgirea comerțului cu occidentul și că din punctul de vedere al Romîniei posibilități există. Sînt bine cunoscute pe piața mondială produsele petrolifere care vin din Romînia și care sînt situate printre cele mai bune din lume.

Dar eu mă refer și la alte lucruri. Am vizitat uzine, am trecut prin sate, am vorbit cu oameni și am ajuns la o concluzie:

Romînia din trecut aparține realmente acum trecutului. Am văzut că se construiește o viață nouă și că bogățiile economice ale țării sînt într-adevăr puse la dispoziția omului. Am înțeles mai bine văzînd entuziasmul în muncă și acest efort de construcție gigantic, că nu este posibil de a construi această societate nouă în afara păcii, că în mod necesar pacea este în inima poporului romîn, la fel ca și dorința sa de colaborare internațională.

Răspunzînd întrebărilor ziariștilor prezenți la conferință, dl. Chambeiron s-a ocupat de rezultatele care au fost obținute sau care pot fi obținute prin vizitele unor reprezentanți ai cercurilor de afaceri din alte țări.

Experiența a arătat marea valoare a acestor vizite — a spus vorbitorul. Prima experiență care s-a făcut după conferința economică de la Moscova, a fost vizita delegației franceze și engleze în China. Apoi au venit delegații de afaceri în U.R.S.S. și în alte țări din răsărit. Cu ocazia vizitelor acestor delegații, au fost semnate contracte importante și s-a stabilit un contact de la om la om între reprezentanții cercurilor comerciale din occident și cei din răsărit. Aceste călătorii au permis oamenilor de afaceri să-și facă o idee mai justă asupra realității. Vizita lor a stîrnit în cercurile de afaceri din țările respective un mare răsunet. Oameni de afaceri japonezi, de pildă, care au fost în China mi-au povestit că atunci cînd au revenit în Japonia, peste 1.000 de persoane, reprezentanți ai cercurilor de afaceri, au venit pe aeroport, pentru a-i aclama. De asemenea, delegațiile britanice care au vizitat în ultimul an U.R.S.S., China și alte țări din răsărit au stîrnit la reîntoarcerea lor un mare interes în rîndurile oamenilor de afaceri.

In legătură cu perspectivele schimburilor comerciale între R.P.R. și țările vest-europene, dl. Chambeiron a arătat că este posibil, în situația actuală a dezvoltării economice a Romîniei, să ne așteptăm la mari progrese în comerțul cu Romînia. Dificultățile nu vin din partea Romîniei, ele sînt determinate de politica de discriminare și în măsura în care aceste discriminări vor dispare, sînt convins că comerțul occidentului cu Romînia se poate dezvolta rapid.

La întrebarea ce contribuție poate să aibă dezvoltarea comerțului internațional asupra destinderii internaționale, dl. Chambeiron a declarat:

Politica de discriminare a intensificat încordarea în relațiile internaționale. Este evident însă că în măsura în care comerțul internațional se va dezvolta, acesta va contribui la scăderea tensiunii internaționale, iar scăderea tensiunii internaționale va contribui la rîndul ei la sporirea volumului comerțului internațional.

S-a amintit deseori că comercianții au fost de multe ori acela care au mers înaintea ambasadorilor. De exemplu, relațiile diplomatice între Anglia și Rusia — e vorba de timpuri foarte îndepărtate — au fost precedate de călătoria unui căpitan de vapor îndrăzneț care cu vasul său a mers la Petersburg și a început să facă comerț cu Rusia. Deabia după aceea relațiile diplomatice au fost stabilite.

Eu personal salut acest fel de ambasadori care servesc interesele economice, servind totodată și cauza păcii.

In numele presei, tov. Dinu Hervian, director general adjunct al Agenției Romîne de Presă „AGERPRES", a mulțumit d-lui Robert Chambeiron pentru declarațiile făcute și pentru răspunsurile date la întrebările puse de reprezentanții presei.

In încheiere, președintele Camerei de comerț a R.P.R., Gh. Savin, a subliniat importanța intensificării relațiilor comerciale între state pentru destinderea internațională și pentru asigurarea păcii, mulțumind domnului Robert Chambeiron pentru documentata expunere făcută în această problemă.

★

Sîmbătă, dl. Robert Chambeiron și soția sa Luigi Chambeiron au părăsit țara noastră.

La aeroportul Băneasa, dl. Chambeiron a fost condus de președintele Camerei de comerț a R.P.R., Gh. Savin, și de funcționari superiori ai Camerei de comerț.

(Agerpres)

Stațiunile balneo-climatice se pregătesc pentru sezonul de iarnă

In timpul sezonului de vară, aproape 500.000 de oameni ai muncii și copii au petrecut zilele de concediu în stațiunile de odihnă, la munte și la mare. Cele mai importante stațiuni balneo-climatice ca Borsec, Buziaș, Bazna, Călimănești, Herculane, Ocnă Sibiului, Olănești, Sovata, Vatra Dornei, Govora, nu-și vor întrerupe activitatea nici în sezonul de iarnă. Direcția balneologică din cadrul Ministerului Sănătății, în colaborare cu Direcția odihnei din cadrul C.C.S., au luat din vreme măsuri menite să asigure condiții din cele mai bune pentru cei ce vor veni la odihnă și tratamente.

In stațiunea Sovata, care funcționează pentru prima dată pe timpul iernii, au fost renovate majoritatea vilelor. Pentru încălzirea stabilimentelor de băi și a vilelor s-a pus în funcțiune o nouă centrală termică și s-au instalat calorifere. Uzina electrică a fost dotată cu încă un grup electrogen care este în curs de instalare.

Capacitatea stațiunii, care acum este de 200 locuri, va crește pînă la 1 ianuarie la 460 locuri. Personalul medical specializat în probleme de reumatologie și genicologie se va îngriji de aplicarea unor tratamente eficace celor bolnavi.

La Borsec, stațiune renumită prin apele sale minerale carbo-gazoase, s-au construit un nou pavilion de băi și cazare cu o capacitate de 100 locuri și o nouă centrală termică, care va fi dată în folosință pînă la 15 noiembrie. Intr-o sală mare a fost amenajat un cinematograf cu 400 locuri, iar clubul a fost renovat și s-a amenajat o sală de popice.

In stațiunea Govora, care pînă acum funcționa cu o capacitate redusă, se lucrează intens pentru darea în folosință a pavilionului mare de băi, cu o capacitate de peste 1000 locuri. Pînă la 15 noiembrie va intra în funcțiune o aripă a pavilionului cu 80 de vane și numeroase cabine, iar pînă la 1 ianuarie întregul pavilion.

Stațiunile de odihnă care vor funcționa pe timpul iernii au în total o capacitate de 10.000 locuri pe serie.

Pentru ca oamenii muncii care vin la odihnă să nu întîmpine greutăți în privința transportului, Ministerul Transporturilor a luat măsuri ca mersul autobuzelor I.R.T.A. care fac curse între stațiile de debarcare C.F.R. și stațiunile de odihnă să fie sincronizat cu mersul trenului.

In scopul desfășurării unei bogate activități artistice, prin Ministerul Culturii au fost încheiate contracte cu mai multe teatre din Capitală și din țară, care vor prezenta numeroase spectacole în stațiuni, în timpul iernii.

Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

Sarcinile industriei vinicole în lumina dezvoltării viticulturii

Anton Moldoveanu
locțiitor al ministrului Industriei Alimentare

Viile țării noastre constituie o deosebit de importantă bogăție națională. Patria noastră se numără printre puținele țări din lume care au condițiuni prielnice creșterii viței de vie. Moșierii și capitaliștii, în dorința de a realiza profituri cît mai mari, au dus însă o politică de exploatare nerațională a viilor și livezilor, neavînd nici o grijă pentru dezvoltarea patrimoniului viticol și pomicol al țării. După ravagiile filoxerii, desele atacuri de mană și alte boli care distrugeau viile, țărănimea săracă și mijlocașă — lipsită de sprijinul necesar pentru combaterea acestora — a fost nevoită să planteze vii vibrizi producători direcți.

Anii de secetă care au urmat după cel de al doilea război mondial și sabotajul elementelor capitaliste și moșierești s-au resimțit deosebit de puternic și în viticultură.

Dat fiind importanța acestei avuții naționale, Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării noastre au pus în programul lor de activitate refacerea și dezvoltarea viticulturii. Măsurile luate în acest sens se îndreaptă în primul rînd către asigurarea materialului săditor, necesar pentru replantări și noi plantații. Astfel plantațiile de coarde port-altoi au crescut de la 4 milioane bucăți în 1944 la 30 milioane bucăți în 1953. Producția de viță altoită a crescut în aceeași perioadă de la 1,7 milioane bucăți la 4,5 milioane bucăți.

In vederea cointeresării producătorilor în îngrijirea viilor și completarea golurilor pentru obținerea unei producții mai mari la hectar, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a schimbat sistemul de predare obligatorie a întregii producții de vin și rachiu realizate de cultivatori, sistem care nu era stimulativ pentru aceștia. Sistemul nou introdus prevede că producătorii au sarcina să vîndă statului la prețuri avantajoase pentru ei numai 40—50 la sută din producție. Această sarcină de vînzare este fixă la hectar astfel încît producătorul este interesat să obțină producții mari, pentru a-i rămîne după vînzarea cantităților prevăzute în sarcina de vînzare un disponibil cît mai mare.

Vînzînd statului cantități de struguri sau vin din disponibilul său, producătorul obține un spor de preț de 30 la sută. Producătorii avînd suprafețe de vie sub 0,10 ha. sînt scutiți de sarcina de vînzare către stat.

In primăvara anului 1954, printr-o altă Hotărîre a Consiliului de Miniștri alcătuită în lumina directivelor plenarei lărgite a C. C. al P. M. R. din august 1953, — s-a introdus contractarea strugurilor de vin din disponibilul producătorilor. Prin această hotărîre se acordă contractanților un spor de 50% peste prețul corespunzător strugurilor vînduți pe baza sarcinii de vînzare, avansuri în bani și sprijin în materiale pentru întreținerea culturilor.

Toate aceste măsuri au creat condiții stimulative pentru producători de a-și îngriji mai bine viile, și a executa unele replantări în locul golurilor din vii. Rezultate bune se constată prin creșterea producției de struguri. Astfel în 1954, în multe podgorii dintre cele mai importante din țară s-a obținut o producție la hectar mult superioară celei realizată în ultimii ani, și cu mult peste cea planificată. Astfel, în raioanele Focșani și Panciu producția medie la hectar este de cca. 6500 kg. struguri. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Jariștea, raionul Focșani, de pildă, a obținut o producție medie de 7000 kilograme la hectar, iar de pe un hectar de struguri Chasselas a recoltat 17.000 kg. Rezultate bune au obținut de asemenea viticultorii din podgoriile Nicorești, Huși, din regiunea Ploești și altele.

Cu toate acestea, datorită rămînerii în urmă a viticulturii, nivelului agrotehnic încă scăzut în acest sector, sînt necesare o seamă de măsuri deosebit de importante în vederea redresării ei în timp scurt, pentru creșterea producției și extinderea plantațiilor.

Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani acordă o atenție deosebită viticulturii și pomiculturii. Avînd ca bază principiul cointeresării producătorilor în refacerea și dezvoltarea viilor și livezilor, proiectul de Directive prevede lucrările care se vor executa și sprijinul material care se va acorda cultivatorilor pentru înfăptuirea obiectivelor stabilite. In acest sens se vor dezvolta pepinierele viticole și pomicole care să asigure materialul săditor necesar la replantări și plantări de noi vii și livezi, mărindu-se pînă în 1957 suprafața pepinierelor viticole pînă la 2300 ha. și a pepinierelor pomicole pînă la 4200 ha. Acestea vor produce pînă în același termen circa 41.000.000 bucăți vițe altoite, 20.000.000 bucăți butași de viță indigenă și 14.000.000 pomi fructiferi altoiți. In același timp se prevede defrișarea viilor îmbătrînite, neproductive, pe o suprafață de 22.000 ha. pînă în 1957 și plantații de noi vii, astfel ca în 1966 suprafața de vii să ajungă la 257.500 ha. din care 144.500 ha. cu viță altoită și indigenă. Prin măsurile propuse va trebui să se realizeze în 1957 o producție totală de struguri de 630.000 tone, iar în 1965 de 875.000 tone struguri.

In cadrul acestui program se prevăd și sarcini importante pentru dezvoltarea sectorului de prelucrare a strugurilor în vin. Pînă în 1948, anul naționalizării principalelor mijloace de producție, în țara noastră nu se putea vorbi despre o industrie vinicolă propriu zisă. Deși sîntem printre țările cu o mare producție de vin, la noi transformarea strugurilor în vin se făcea în condiții rudimentare. Țărănimea săracă și mijlocașă era în cea mai mare măsură nevoită din lipsa utilajelor să facă vinificația în condiții primitive, nehigienice. Abia în ultimii ani s-au creat primele 4 uzine de vinificație, dotate cu utilaj modern și cu posibilități mai mari de fermentare și de depozitare. Din anul 1950 a început a fi organizată vinificația de către stat a strugurilor din sectorul particular și ea a crescut an de an, ajungînd a se prelucra în 1954 cca. 15 la sută din producția de struguri de vin care sînt destinați vinificării sau cca. 35 la sută din cantitatea de vin pe care producătorii o vînd statului ca sarcini de vînzare.

Considerînd cantitatea de struguri vinificată de unitățile statului din producția sectorului particular = 100, creșterea din 1950—1954 se prezintă astfel: 1950: 100; 1951: 275; 1952: 620; 1953: 720; 1954: 930.

Pentru anul 1955 se prevede o creștere de circa 1300% față de 1950.

In această perioadă și îndeosebi în ultimii doi ani s-a putut constata ce ajutor însemnat au constituit centrele de vinificație organizate de unitățile de stat pentru țăranii cu producție mică sau mijlocie care au adus bucuroși pentru vinificare cantități mai mari de struguri decît cele prevăzute în sarcinile de vînzare. Același lucru, și încă în proporții mai mari, se întîmplă cu valorificarea fructelor în rachiuri naturale. Instalații moderne de distilare n-au existat în trecut și abia în ultimii ani s-au construit primele distilerii sistematice.

Nivelul actual al industriei de prelucrare este încă departe de cel corespunzător chiar la starea actuală a viilor și livezilor. De aceea în proiectul de Directive se prevede construirea în cîțiva ani a unor centre de vinificație înzestrate cu utilaj modern de mare capacitate, care să permită ca în timp scurt unitățile de stat să poată efectua vinificația unor cantități cît mai mari de struguri și să asigure buna lor prelucrare conform cerințelor tehnicii avansate. Astfel urmează a se construi în următorii 2—3 ani: 4 uzine de vinificație cu o capacitate de prelucrare de 2.000 tone struguri fiecare pe campanie; 29 centre de vinificație cu o capacitate de prelucrare de 1000 tone struguri fiecare; 250 centre de vinificație cu o capacitate de 500 tone struguri fiecare. Uzinele și centrele de vinificație vor fi dotate cu instalații industriale moderne și spații de depozitare. Totodată ele vor cuprinde instalații pentru valorificarea subproduselor rezultînd rachiu de drojdie, de tescovină, ulei din sîmburi, tanin, acid tartric, ultimele două avînd o importanță utilizare în prepararea vinurilor și în alte sectoare.

Incă din acest an s-a început construcția a cinci centre de vinificație dintre care 3 de mare capacitate, — peste 100 vagoane struguri, — așezate în podgoriile importante ale țării. De asemenea se prevede construcția de distilerii fixe și mobile, dotate cu instalații de mare capacitate de lucru, care să permită prelucrarea într-un timp mai scurt a marilor cantități de fructe din principalele regiuni pomicole.

Odată cu aceste lucrări se prevede construirea de depozite pentru păstrarea și condiționarea vinurilor și rachiurilor naturale, dotarea lor cu utilaje și instalații corespunzătoare procesului tehnologic. O deosebită atenție se va acorda învechirii vinurilor. Din cauza producției micșorate din ultimii ani și a lipsurilor în organizarea colectărilor și achizițiilor de vinuri și rachiuri naturale, produsele supuse învechirii pentru a fi date apoi consumatorilor sub forma unor produse de calitate superioară au fost în cantități foarte reduse. Pentru buna valorificare a vinurilor noastre și a țuicii este necesar a se mări an de an cantitățile supuse la învechire, creîndu-se condițiile unei bune condiționări și păstrări. Pentru anul 1955, de pildă, se prevede punerea la învechit a unei cantități de vin de 4 ori mai mare decît cantitățile existente în 1954, — ceea ce va asigura obținerea unor produse de calitate superioară.

Ca un rezultat al tuturor acestor măsuri, cantitatea de vin și rachiuri care va fi asigurată pentru consumul oamenilor muncii va crește an de an. Pentru anul viitor se prevede a se da în consum cu circa 50 la sută mai multe produse ca în 1954.

Este necesar totodată, așa cum se arată în proiectul de Directive, ca atît sectorului viticol-pomicol cît și sectorului de prelucrare a produselor viei și livezilor să li se asigure materialele, utilajele și uneltele necesare. Pentru prima oară, în acest an s-au construit în țară în sectorul metalurgic prese de vinificație mecanice de mare capacitate. Ele se vor produce în serie în anii următori. De asemenea se vor produce și alte agregate necesare prelucrării strugurilor și a celorlalte fructe care dau produse alcoolice. De asemenea de mare importanță este asigurarea materialului lemnos — doage de stejar — pentru repararea parcului actual de butoaie și budane și mărirea lui într-un timp scurt, precum și a celorlalte materiale trebuincioase.

Față de rezultatele obținute încă în această toamnă, prin sprijinul acordat producătorilor, se impune ca sfaturile populare să sprijine intens acțiunea de realizare a sarcinilor de colectare și achiziții, să ducă o intensă muncă de lămurire printre producători pentru ca aceștia să cunoască ce s-a realizat pînă acum în sprijinul lor și ce program de măsuri a elaborat partidul nostru pentru ridicarea în scurt timp a viticulturii și pomiculturii.

Popularizarea avantajelor de care beneficiază viticultorii valorificînd produsele la unitățile de stat, predînd integral cantitățile stabilite prin sarcinile de vînzare, și vînzînd surplusul lor organizațiilor de stat și cooperatiste trebuie să ducă la depășirea sarcinilor de colectare și achiziții și la stimularea producătorilor a lucra în anul 1955 în condiții agrotehnice mai bune, pentru a obține recolte mai mari.

Există toate condițiile prielnice pentru ca programul de măsuri elaborat să fie îndeplinit cu succes prin cea mai largă mobilizare a tuturor producătorilor viticoli și pomicoli, a muncitorilor din industrie, a tehnicienilor și inginerilor, iar industria alimentară să poată da oamenilor muncii cantități sporite de vinuri și rachiuri naturale de bună calitate.

Intoarcerea la Moscova din Republica Populară Chineză a delegaţiei guvernamentale sovietice

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Delegaţia guvernamentală sovietică care a vizitat China cu prilejul sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze s-a întors la Moscova. G. F. Alexandrov, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, I. S. Nasriddinova şi V. P. Stepanov au sosit la Moscova la 15 octombrie. N. M. Şvernik s-a întors la Moscova la 16 octombrie.

N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian în drum spre Moscova au vizitat Port-Arthur şi oraşul Dalnii unde au ascultat comunicări ale Comandamentului militar şi au procedat la un schimb de păreri în legătură cu pregătirea pentru retragerea unităţilor militare sovietice din baza maritimă militară chineză Port-Arthur folosită în comun. El s-au deplasat pe vase, au vizitat locurile istorice ale luptelor.

La Port-Arthur ei au depus coroane la mormintele ostaşilor ruşi care au murit eroic în anul 1904 şi la mormintele ostaşilor sovietici căzuţi în războiul de eliberare împotriva Japoniei imperialiste în anul 1945. Conducătorii delegaţiei guvernamentale sovietice au asistat la un concert dat de artişti amatori organizat de garnizoana Port-Arthur şi a oraşului Dalnii şi de marinarii militari.

In oraşul Anşan N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian au fost la combinatul metalurgic din Anşan unde au vizitat atelierul mecanic, de laminat şine, de laminat ţevi şi alte ateliere ale combinatului. Conducătorii delegaţiei guvernamentale sovietice au vizitat de asemenea marile centre industriale din China de nord-est, oraşele Mukden, Cianciun şi Harbin. La Cianciun ei au vizitat şantierul de construcţii al uzinei de automobile.

La Harbin conducătorii delegaţiei guvernamentale sovietice au vizitat filatura de in şi uzina de scule, au stat de vorbă cu muncitori şi muncitoare, ingineri şi tehnicieni.

La 17 octombrie, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian au vizitat Vladivostokul unde timp de trei zile au luat cunoştinţă de viaţa oraşului, munca organelor locale de partid, sovietice şi economice, de viaţa şi condiţiile de trai ale trupelor şi totodată s-au deplasat pe vase ale flotei militare din Oceanul Pacific. Imbarcîndu-se pe crucişătorul „Kalinin" ei s-au deplasat în portul Nahodka unde au asistat la exerciţii ale flotei, au vizitat insula Russkii. La 18 octombrie ei au ţinut o consfătuire cu lucrătorii din industria de peşte din ţinutul Primorie în cadrul căreia au fost discutate problemele legate de îmbunătăţirea muncii industriei de peşte.

La 20 octombrie, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au sosit în oraşul Komsomolsk unde au luat cunoştinţă de activitatea mai multor întreprinderi industriale, au ascultat comunicări făcute de conducători ai organizaţiilor de partid şi sovietice din oraş în legătură cu problemele dezvoltării continue a industriei oraşului Komsomolsk. Ei au vizitat de asemenea oraşul Sovietskaia Gavani, au fost în port pe vase militare ale flotei. La 19 octombrie A. I. Mikoian a sosit în Sahalin unde a luat cunoştinţă de activitatea flotei de pescuit din Sahalinul de sud precum şi de munca organizaţiilor comerciale.

La 22 octombrie au sosit în Sahalin N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin. Aici tovarăşii Hruşciov, Bulganin şi Mikoian au luat cunoştinţă de activitatea colhozurilor de pescari, a fabricilor de conserve de peşte, a unui sovhoz pentru creşterea animalelor cu piei preţioase, ale unei staţiuni experimentale de selecţionare; în oraşul Iujno-Sahalinsk ei au ţinut o consfătuire cu lucrătorii din industria de peşte din regiunea Sahalinsk.

La 23 octombrie N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian au sosit în oraşul Habarovsk unde au participat la lucrările consfătuirii lucrătorilor din industria de peşte din ţinutul Habarovsk.

La 26 octombrie ei au sosit în oraşul Cita unde au vizitat expoziţia agricolă regională, au vizitat colhozul „S. M. Kirov" pentru creşterea animalelor din raionul Mogoituisk din districtul naţional Buriat-Mongol Aginsk, au luat cunoştinţă de condiţiile de dezvoltare ale creşterii oilor în regiunea Cita. La Irkutsk, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian au vizitat şantierul de construcţie a hidrocentralei de pe Angara şi totodată au luat cunoştinţă de activitatea întreprinderilor industriale din oraş.

La 29 octombrie, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian au sosit în oraşul Sverdlovsk. Aici au luat cunoştinţă de activitatea organizaţiilor de partid şi sovietice, de starea comerţului. Ei au vizitat uzina constructoare de maşini din Ural şi au luat cunoştinţă de activitatea ei.

Intîlnirile tovarăşilor Hruşciov, Bulganin şi Mikoian cu oamenii muncii din oraşele şi aşezările din Extremul Orient şi Siberia s-au desfăşurat într-o atmosferă de mare căldură şi cordialitate.

La 30 octombrie N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi A. I. Mikoian au sosit la Moscova.

NEHRU A PLECAT SPRE INDIA

CANTON 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 30 octombrie primul ministru al Indiei, Nehru, a părăsit China, plecînd pe calea aerului spre patrie.

Impreună cu Nehru a părăsit China fiica sa, Indira Gandhi, N. R. Pillai, secretar general al Ministerului de Externe al Indiei precum şi celelalte persoane care l-au însoţit pe Nehru în timpul vizitei sale făcută în R.P. Chineză în urma invitaţiei guvernului acestei ţări.

La aeroportul din Canton Nehru a fost condus de reprezentanţi ai organelor puterii de stat, ai diferitelor partide democratice din China de sud, ai oamenilor de artă, ştiinţă, cultură, de ziarişti.

Pe aeroport a fost de faţă de asemenea şi Kriuikov, consulul sovietic la Canton.

Mulţimea venită să-l conducă pe Nehru purta pancarte cu inscripţia „In cinstea prieteniei chino-indiene".

Primul ministru Nehru a trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport.

Nehru a rostit următorul discurs:

D-le guvernator, d-le primar şi prieteni!

Mă întorc în patrie după ce am vizitat timp de zece zile R. P. Chineză. Zece zile înseamnă un timp foarte scurt pentru a vizita o ţară mare, dar timpul nu-l măsurăm numai cu ajutorul ceasornicului, ci şi prin senzaţiile trăite într-o anumită perioadă. Dacă aceasta este adevărat, am petrecut aci nu numai zece zile, ci un timp mult mai îndelungat, deoarece întorcîndu-mă în patrie duc cu mine o mulţime de amintiri ale celor văzute. Am văzut această ţară veche cu o bogată tradiţie culturală. Am văzut această ţară veche într-un nou vestmînt iar ceea ce m-a impresionat îndeosebi sînt chipurile tinerilor pe care i-am văzut aici, chipuri pline de viaţă şi bucurie ale tinerilor şi tinerelor, băieţilor, fetelor şi copiilor; amintirea acestor chipuri — iată ce voi duce mai cu seamă cu mine, întorcîndu-mă în patrie.

Vă mulţumesc popor al Chinei şi vă urez fericire şi prosperitate.

★

HANOI 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: In drum spre patrie, Nehru a trecut prin Hanoi. Insoţit de vicepremierul Fam Van Dong, el a vizitat pe ofiţerii şi soldaţii indieni care lucrează în Comisia internaţională de supraveghere şi control din Vietnam.

Mesajul premierului Indiei către Mao Tze-dun şi Ciu En-lai

PEKIN 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Înainte de a părăsi Kantonul pentru a se îndrepta spre patrie, Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, a trimis următorul mesaj de mulţumiri lui Mao Tze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze:

„Părăsind China după o vizită scurtă, dar memorabilă şi de neuitat, doresc să vă exprim încă odată mulţumiri pentru generoasa ospitalitate şi prietenie cu care am fost primiţi. Consider aceasta ca un simbol al prieteniei între cele două ţări şi popoare ale noastre şi sper că colaborarea între ele se va intensifica spre binele lor reciproc şi al cauzei păcii în lumea întreagă".

Tot din Kanton, Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India a trimis următorul mesaj de mulţumiri lui Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze.

„Scurta noastră vizită în această ţară mare a luat sfîrşit şi acum o părăsim îndreptîndu-ne spre patrie. Sînt fericit că am venit aici şi am văzut ceva din măreaţa operă ce se înfăptuieşte şi că am avut prilejul să întîlnesc conducătorii poporului chinez. Am găsit un popor mare, nu numai mare ca număr, ci mare şi prin calităţile şi spiritul său. Vă sînt recunoscător pentru prietenia şi ospitalitatea de care ne-am bucurat în timpul vizitei noastre".

Declaraţia lui Schmidt-Wittmack
în legătură cu acordurile militare de la Paris

BERLIN 30 (Agerpres). — La 29 octombrie, agenţia A.D.N. a transmis declaraţia făcută de Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestagul vest-german care a trecut în Republica Democrată Germană, în legătură cu acordurile militare de la Paris privitoare la înarmarea Germaniei occidentale. In această declaraţie se spune printre altele:

Acordurile de la Londra şi Paris ilustrează cu o claritate înspăimîntătoare politica puterilor occidentale îndreptată spre crearea unei alianţe foarte restrînse şi pur militare şi spre înarmarea Republicii Federale, fără a ţine seama de interesele ei naţionale.

Acest lucru va avea drept rezultat agravarea încordării politice internaţionale şi continuarea scindării Germaniei şi a Europei.

Am mai arătat că planurile politice şi economice ale cancelarului (Adenauer) sînt bazate pe această scindare, că el vrea ca, profitînd de această scindare şi de contradicţiile dintre răsărit şi apus, să înarmeze cît mai repede Germania occidentală şi apoi să ducă lupta pentru instaurarea dominaţiei în Europa...

Vorbind despre nemulţumirea provocată în Germania occidentală de politica lui Adenauer, Schmidt-Wittmack a declarat: opoziţia se intensifică în toate partidele şi păturile populaţiei. După conferinţa de la Geneva şi eşecul comunităţii defensive europene, cercurile economice şi politice din Germania occidentală manifestă o tendinţă mai accentuată spre normalizarea relaţiilor politice şi economice cu răsăritul. Hotărîrile organizaţiilor de tineret sindicale şi catolice arată că tineretul german nu intenţionează să urmeze calea trasată de Adenauer. Ştiu că în sînul Uniunii creştin-democrate există forţe care de mult îşi exprimă temeri serioase faţă de politica şi metodele de a acţiona ale cancelarului. Astfel, membrii Uniunii creştin-democrate au ţinut o serie de şedinţe secrete. Membri marcanţi ai Uniunii creştin-democrate, ale căror nume nu pot fi date aici, au exprimat în convorbiri neoficiale nemulţumirea lor faţă de linia politică a lui Adenauer care, după părerea lor, consfinţeşte scindarea Germaniei şi în cele din urmă, poate duce la o catastrofă.

Problema germană în ansamblu, se spune în continuare în declaraţie, poate fi rezolvată numai pe calea tratativelor. Altă cale nu există. In sfîrşit, se spune în încheierea declaraţiei, a sosit timpul de a lua atitudine împotriva cancelarului. Acum a sosit timpul să se înceapă promovarea unei politici care să servească interesele germanilor. Acum, după eşecul comunităţii defensive europene, cînd toate problemele trebuie discutate din nou, Bundestagul se află în faţa rezolvării unei probleme importante: să sancţioneze scindarea Germaniei pentru mai multe decenii şi crearea a două lagăre militare opuse unul altuia, sau să pună capăt acestei situaţii.

De data aceasta sînt chemaţi să hotărască în primul rînd germanii.

Incetarea din viaţă a lui Anatolii Nikolaevici Kuzmin, ministrul siderurgiei al U. R. S. S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a dat publicităţii următorul comunicat:

Consiliul de Miniştri al Republicilor Sovietice Socialiste anunţă cu profundă durere că la 29 octombrie 1954 a încetat din viaţă după o boală lungă şi grea unul din organizatorii de seamă ai industriei metalurgice, ministrul siderurgiei al U.R.S.S., Anatolii Nikolaevici Kuzmin.

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a hotărît să instituie o comisie guvernamentală pentru organizarea funerariilor lui A. N. Kuzmin, compusă din Pervuhin M. G. (preşedinte), Şeremetiev A. G., Iasnov M. A., Korobov A. V. şi Gorkin A. F.

★

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite concluzia medicală asupra bolii şi cauzei încetării din viaţă a ministrului siderurgiei al U.R.S.S., Anatolii Nikolaevici Kuzmin.

A. N. Kuzmin a suferit timp îndelungat de cancer la ficat cu metastaze în coloana vertebrală.

Moartea lui A. N. Kuzmin a survenit în urma unei insuficienţe cardiace provocată de intoxicaţia dată de tumoare.

Profesor A. M. Markov, şeful secţiei a IV-a din Ministerul Ocrotirii Sănătăţii al U.R.S.S.
Profesor A. A. Şelagurov.
Profesor D. K. Iazikov.
Doctor N. I. Tulupov.

Comunicatul cu privire la tratativele bulgaro-albaneze

SOFIA 30 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite: Intre 26 şi 28 octombrie au avut loc la Sofia tratative între guvernul Republicii Populare Bulgaria şi delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Albania în frunte cu Mehmet Shehu, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania.

In comunicatul cu privire la tratativele bulgaro-albaneze, dat publicităţii la 29 octombrie, se spune că în urma tratativelor au fost semnate un Acord cu privire la acordarea de către Republica Populară Bulgaria a unui credit pe termen lung Republicii Populare Albania şi un Protocol cu privire la schimbul de mărfuri şi plăţi pe 1955. Tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi deplină înţelegere reciprocă în scopul dezvoltării şi întăririi continue a relaţiilor de prietenie între Republica Populară Bulgaria şi Republica Populară Albania.

Vizita lui Adenauer la Washington

WASHINGTON 30 (Agerpres). — TASS transmite: la 28 octombrie, după ce cancelarul vest-german Adenauer a conferit cu preşedintele S.U.A., Eisenhower, a fost dată publicităţii declaraţia lor comună, prin care ei aprobă hotărîrile separate adoptate la Londra şi Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale şi atragerea ei în aşazisul „sistem de apărare" al Occidentului.

★

WASHINGTON 30 (Agerpres). — In cadrul conferinţei de presă organizată vineri de von Eckardt, şeful serviciului de presă al guvernului de la Bonn, el a declarat printre altele că din cauza morţii preşedintelui Bundestagului vest-german, Ehlers, cancelarul federal Adenauer are intenţia să-şi scurteze vizita pe care o face în Statele Unite, urmînd să părăsească duminică seară New York-ul.

In cîteva rînduri

● *La 29 octombrie au sosit la Hanoi A. A. Lavrişcev, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Vietnam, şi membrii ambasadei sovietice.*

Pe aerodromul Gia-Lam ambasadorul sovietic şi membrii ambasadei au fost întîmpinaţi de Fam Van Dong, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al R.D. Vietnam; Truong Sin, secretar general al partidului Lao Dong (Partidul celor ce muncesc din R. D. Vietnam), miniştri şi alţii.

● *Consiliul de Securitate se va întruni în ziua de 3 noiembrie pentru a examina plîngerea guvernului israelian împotriva Egiptului, în legătură cu împiedicarea navigaţiei pe Canalul de Suez.*

● *La New York a sosit delegaţia oamenilor de ştiinţă sovietici reprezentînd Academia de Ştiinţe a U.R.S.S. şi Universitatea de Stat din Moscova, pentru a lua parte la sărbătorirea a 200 de ani de la înfiinţarea Universităţii Columbia. Din delegaţie fac parte academicianul A. L. Kursanov şi B. A. Ribakov, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe.*

● *La 30 octombrie la ora 10,25 dimineaţa, ora locală, a intrat în funcţiune cel de al 4-lea agregat al hidrocentralei de pe Kama. Actualmente patru turbine ale hidrocentralei furnizează curent electric întreprinderilor din oraşul Molotov.*

● *Corespondentul din Colombo al agenţiei United Press anunţă că potrivit informaţiilor provenite din surse demne de încredere, Ceylonul va respinge tratatul de prietenie, comerţ şi navigaţie propus recent guvernului ceylonez de către Statele Unite.*

● *Guvernul egiptean a dat un comunicat în care anunţă dizolvarea organizaţiei „Fraţii musulmane". In comunicat se arată că această organizaţie este implicată în recentul atentat care a avut loc împotriva primului ministru egiptean, Gamal Abdel Nasser.*

● *A fost constituit noul guvern sirian sub preşedinţia lui Faris El Huri, fost de mai multe ori prim ministru şi conducător al delegaţiei siriene la O.N.U. Postul de ministru al Afacerilor Externe este ocupat de Faid Atassi.*

● *La 30 octombrie, Armata Populară Vietnameză a intrat în oraşul Hai Duoung, situat la jumătatea drumului dintre Hanoi şi Haifong. La 29 octombrie, între orele 9,00 şi 15,00 tancuri şi coloane de trupe ale Uniunii franceze s-au retras din zona atribuită R. D. Vietnam. Cu aceasta, trupele franceze au evacuat complet această regiune.*

● *La 28 octombrie s-a deschis la Tel-Aviv Congresul de unificare al Partidului socialist de stînga şi al Partidului Comunist din Israel.*

● *La 26 octombrie, un pilot din aviaţia ciankaişistă a zburat din Taivan în China continentală predîndu-se autorităţilor R. P. Chineze. Aviatorul ciankaişist, Hu Hun-i, elev la Academia de aviaţie din Taivan, a decolat pe bordul unui avion-şcoală de la aerodromul Academiei din Kanşan şi a aterizat în provincia Futzian.*

Dr. Petru Groza a părăsit R.P. Chineză

PEKIN 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 30 octombrie, dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, a părăsit R. P. Chineză, plecînd pe calea aerului spre patrie.

Dr. Petru Groza a fost condus la aeroport de Liu Bo-ciui, vicepreşedinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Cen Iun şi Cen I, locţiitori ai premierului Consiliului de Stat şi alţii.

Pe aeroport erau prezenţi şefii unei serii de misiuni diplomatice acreditaţi în R.P. Chineză, precum şi alţi membri ai corpului diplomatic. Au fost de asemenea de faţă membrii ambasadei Republicii Populare Romîne la Pekin.

Aeroportul era pavoazat cu drapelele de stat ale Republicii Populare Chineze şi Republicii Populare Romîne.

Fanfara a intonat imnurile naţionale romîn şi chinez.

Dr. Petru Groza a trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport şi a rostit o cuvîntare.

Premierul Birmaniei va vizita R.P. Chineză

RANGUN 30 (Agerpres). — Răspunzînd invitaţiei premierului Consiliului de Stat, Ciu En-lai, primul ministru al Birmaniei, U Nu, va pleca în cursul ultimei săptămîni a lunii noiembrie la Pekin. Potrivit agenţiei France Presse, care anunţă aceasta, în drum spre capitala Republicii Populare Chineze primul ministru al Birmaniei se va opri la Hanoi, unde va avea o întrevedere cu preşedintele Ho Şi Min.

A 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Rezoluţia Comitetului Politic Special cu privire la plîngerea Uniunii Birmane

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: După discursul de salut rostit de preşedintele Republicii Liberia, William Tubmen, Adunarea Generală a O.N.U. a ascultat în şedinţa sa plenară din 29 octombrie raportul Comitetului Politic Special şi a aprobat rezoluţia acestui comitet cu privire la „plîngerea Uniunii Birmane împotriva actelor agresive săvîrşite de guvernul Republicii Chineze" (adică de către bandele gomindaniste — N.R.). Rezoluţia deplînge faptul că un mare număr de forţe străine echipate cu mari cantităţi de arme continuă să rămînă pe teritoriul Uniunii Birmane şi să nesocotească declaraţiile Adunării Generale, potrivit cărora ele trebuie fie să părăsească teritoriul Uniunii Birmane, fie să accepte să fie internate. Rezoluţia declară din nou că aceste forţe trebuie să se lase dezarmate şi internate. Ea asigură că guvernul Uniunii Birmane va fi sprijinit în eforturile sale îndreptate către rezolvarea definitivă a acestei probleme serioase şi cere de urgenţă tuturor statelor să adopte măsurile necesare pentru a împiedica orice ajutor de natură să dea posibilitate forţelor străine să rămînă pe teritoriul Uniunii Birmane sau să desfăşoare acţiuni ostile împotriva acestei ţări. Rezoluţia a fost adoptată în unanimitate; gomindanistul nu a luat parte la vot.

Comitetul Politic Special a început discutarea problemei admiterii de noi membri în O. N. U.

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: La şedinţa din după amiaza zilei din 29 octombrie a Comitetului Politic Special a început discuţia generală în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

In raportul comitetului „bunelor oficii", instituit la cea de a 8-a sesiune a Adunării Generale, se spune că Comitetul n-a obţinut rezultate pozitive în lucrările sale şi că Adunarea Generală trebuie să caute în viitor să contribuie la rezolvarea problemei admiterii de noi membri.

Reprezentanţii Australiei, Belgiei, Republicii Peru, Tailandei şi Hondurasului, care au luat cuvîntul în cadrul discuţiei generale, fără a trata fondul problemei admiterii de noi membri în O.N.U., au căutat să reducă discuţia la o singură chestiune — chestiunea admiterii în O.N.U. a Laos-ului şi Cambodgiei.

Reprezentantul Australiei, Spender, a prezentat un proiect comun de rezoluţie al Australiei, Pakistanului şi Tailandei în care se cere în esenţă ca Consiliul de Securitate să examineze problema admiterii Laos-ului şi Cambodgiei în O.N.U.

Raportul Comitetului „pentru măsuri colective" în discuţia Comitetului Politic

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa sa din după amiaza zilei de 29 octombrie Comitetul Politic al O.N.U. a început discutarea celui de al treilea punct de pe ordinea de zi: „Metodele care pot fi folosite pentru menţinerea şi întărirea păcii şi securităţii în conformitate cu ţelurile şi principiile Cartei O.N.U. — raportul Comitetului pentru măsuri colective". După cum se ştie acest comitet a fost constituit la cea de a 5-a sesiune din 1950 a Adunării Generale a O.N.U., printr-o hotărîre adoptată în mod ilegal de majoritatea mecanică a Adunării, încălcîndu-se Carta O. N. U. Scopul urmărit era acela de a ocoli Consiliul de Securitate căruia, potrivit Cartei O.N.U., îi revine răspunderea principală pentru menţinerea păcii şi securităţii internaţionale. Incă în sesiunile a 6-a şi 7-a ale Adunării Generale a O.N.U., în cadrul discutării dărilor de seamă ale Comitetului „pentru măsuri colective", delegaţia sovietică a arătat că activitatea acestui comitet dăunează întăririi păcii şi securităţii popoarelor, contravenind ţelurilor şi principiilor Cartei O.N.U., şi că ea nu contribuie la slăbirea încordării internaţionale.

In şedinţa din 29 octombrie, Santiago Perez-Perez (Venezuela), preşedintele Comitetului „pentru măsuri colective", a prezentat în numele a 12 delegaţii din ţările care fac parte din acest comitet, o rezoluţie prin care se propune să se ia notă „cu satisfacţie" de raportul comitetului şi să se prelungească existenţa acestui comitet pe termen nelimitat.

Rezoluţia a fost sprijinită şi de reprezentanţii Canadei, Australiei şi Filipinelor, care sînt coautorii ei. In favoarea menţinerii Comitetului „pentru măsuri colective" s-au pronunţat de asemenea reprezentanţii Suediei şi Olandei. Nici unul dintre delegaţi nu a putut însă aduce vreun argument convingător.

Impotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris!

Referendum popular organizat de Consiliul Naţional al Păcii din Franţa

PARIS 30 (Agerpres). — Biroul Consiliului Naţional al păcii din Franţa a hotărît să organizeze un referendum popular pentru a lămuri care este atitudinea poporului faţă de problemele actuale de importanţă vitală.

In mesajul publicat cu acest prilej, Biroul Consiliului Naţional al Păcii din Franţa cheamă pe toţi cetăţenii să semneze următorul apel adresat deputaţilor parlamentului:

„Către aleşii naţiunii.

Dacă acordurile pregătite la Londra şi semnate la 24 octombrie 1954 la Paris, vor fi ratificate de către parlament, ele vor legifera reînvierea Wehrmachtului. Ele acordă Germaniei lui Adenauer dreptul de a avea o armată cu un efectiv de 500.000 oameni, înarmată cu 8.000 tancuri, 1.500 avioane, 180 vase de război.

Ele deschid capitalului magnaţilor din Ruhr accesul în Africa. Ele refac puternicul potenţial militaro-industrial care în ultimii 70 de ani a aruncat de trei ori Europa în viitoarea războiului şi a mizeriei.

Aceste hotărîri sînt opuse noilor posibilităţi de a obţine dezarmarea. Ele pregătesc o nouă cursă a înarmărilor.

Noi, cetăţenii Franţei, protestăm cu hotărîre pe lîngă aleşii naţiunii împotriva înarmării Germaniei.

Noi spunem deputaţilor:

Nu ratificaţi acordurile de la Londra şi Paris.

Cereţi guvernului să consimtă neîntîrziat la ducerea de tratative între cele patru puteri în scopul reglementării paşnice a problemei germane".

Grevele din porturile engleze continuă

LONDRA 30 (Agerpres). — Greva docherilor şi muncitorilor de la şantierele navale din opt porturi importante ale Angliei (Londra, Liverpool, Birkenhead, Hull, Southampton, Manchester, Garston şi Rochester) continuă de o lună cu aceeaşi intensitate. In docuri, pe şantierele de reparaţii navale din aceste porturi sînt imobilizate 446 de vase. Potrivit celor anunţate de France Presse, în porturile Angliei se află blocate mărfuri în valoare de 200 milioane lire sterline. Agenţia Reuter anunţă că la 28 şi 29 octombrie alte cîteva sute de docheri s-au alăturat greviştilor din Londra, Liverpool, Manchester şi din celelalte porturi.

Convingîndu-se de unitatea şi hotărîrea greviştilor, patronii s-au văzut nevoiţi să înceapă tratative. Potrivit agenţiei Reuter, în seara zilei de 28 octombrie patronii din portul Londra au făcut greviştilor „o ofertă de pace". El au consimţit să satisfacă principalele revendicări ale muncitorilor, printre care şi anularea orelor suplimentare obligatorii. Greviştii au cerut de asemenea ca la terminarea grevei să nu se ia nici un fel de măsuri împotriva participanţilor la această grevă şi condiţiile de reluare a lucrului să se extindă asupra tuturor muncitorilor portuari din Anglia. Această revendicare fiind respinsă de patroni, docherii au hotărît să continue greva.

S.U.A. au respins propunerea Japoniei de a înceta experienţele atomice în Oceanul Pacific

NEW YORK 30 (Agerpres).— TASS transmite: După cum transmite corespondentul din Washington al ziarului „Chicago Sun and Times", Statele Unite au respins propunerea Japoniei cu privire la încetarea experienţelor cu bombele atomică şi cu hidrogen în partea apuseană a Oceanului Pacific. După cum arată corespondentul, în cercurile americane se confirmă că ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, Okazaki, a ridicat această problemă în cadrul întrevederii pe care a avut-o la Departamentul de stat cu secretarul de stat adjunct Robertson.

După cum arată în continuare corespondentul, Okazaki a ridicat de asemenea problema despăgubirilor pe care ar trebui să le plătească Statele Unite pentru victimele experienţelor atomice de pe insulele Bikini. Statele Unite au propus 1.000.000 de dolari, sumă pe care Japonia a respins-o ca fiind o despăgubire insuficientă.

SPORT

Finala campionatului republican de cros „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"

Azi, stadionul Tineretului din Capitală găzdui finala tradiţionalei competiţii de masă, campionatul republican de cros pe echipe „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

Intrecerile, la care vor participa echipele campioane pe regiune precum şi cele ale oraşului Bucureşti calificate pentru finală anunţă dispute vii, deoarece printre concurenţii echipelor figurează maeştri ai sportului şi numeroşi sportivi de frunte. La startul celor patru categorii, (junioare, juniori, senioare şi seniori) se vor alinia peste 400 de sportivi din întreaga ţară.

Programul finalei compionatului republican de cros pe echipe „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" va începe la orele 9,30 cu solemnitatea de deschidere, urmînd ca la orele 10 să se dea plecarea în finala pentru echipele de junioare.

Ştiri

● Campionatul categoriei A de fotbal, programează astăzi etapa a 22-a.

In Capitală, pe stadionul Republicii CCA va întîlni echipa Progresul Oradea. Partida care va începe la orele 15, va avea în deschidere, la orele 13,15, întîlnirea internaţională de rugbi, Dynamo-Praga — Dinamo Bucureşti.

In cadrul acestei etape se vor desfăşura în ţară următoarele partide: **Arad:** Flamura Roşie — Minerul Petroşani; **Timişoara:** Locomotiva — Dinamo Oraşul Stalin; **Ploeşti:** Flacăra—Ştiinţa Timişoara; **Tg. Mureş:** Locomotiva — Dinamo Bucureşti; **Hunedoara:** Metalul — Locomotiva Bucureşti; **Cluj:** Ştiinţa — Metalul Cimpia Turzii.

● Astăzi, în jurul orei 15,55, staţiile noastre de radio vor transmite de la Timişoara, desfăşurarea reprizei a doua a întîlnirii de fotbal dintre echipele Locomotiva Timişoara şi Dinamo Oraşul Stalin, contînd pentru campionatul categoriei A.

Transmisia se va face pe staţiile de radio cu lungimile de undă de 1935, 202, 397 şi 206 m.

● Astăzi la ora 9, din dreptul kilometrului 7, de pe şoseaua Giurgiului, se va da plecarea în prima etapă a competiţiei cicliste de fond „Cupa 7 Noiembrie".

● BELGRAD 30 (Agerpres). — La 29 octombrie s-au disputat partidele din runda a 8-a a turneului internaţional de şah de la Belgrad.

In partida Wade—Barcza, albul a reuşit să ajungă într-un final avantajos, dar marele maestru maghiar, cu o apărare foarte subtilă, a obţinut remiza.

Fără succes a jucat deschiderea Nedelkovici în partida cu Karaklajici. Acesta din urmă, avînd albele, a profitat de greşelile adversarului său şi creîndu-şi un avantaj poziţional hotărîtor a decis apoi partida în favoarea sa.

O luptă complicată şi interesantă s-a dat în partida dintre elveţianul Nievergelt şi argentinianul Pilnik. Partida a fost întreruptă, dar a doua zi Nievergelt s-a recunoscut învins fără să mai reia jocul.

Partida Porecca—Matanovici s-a încheiat la mutarea 32, cu victoria lui Matanovici.

In partida cu Petrosian, care avea albele, maestrul iugoslav Milici a ales apărarea indiana veche. Petrosian a jucat însă foarte activ atacînd tot timpul. El şi-a creat un periculos pion trecut şi cu toate că partida s-a întrerupt, Petrosian are victoria asigurată.

Partida Rabar—Ivkov s-a terminat remiză la fel ca şi partida Bronştein—Trifunovici.

Gligorici a cîştigat la Joppen şi Czerniak la Ianosevici. Partida Djurasevici—Pirc s-a întrerupt cu avantaj de partea primului.

● Astăzi, va avea loc la Praga cel de al doilea joc al echipei sovietice de fotbal Zenit Leningrad, care în prezent vizitează R. Cehoslovacă. Fotbaliştii sovietici vor întîlni echipa Spartak Sokolovo.

● La 29 octombrie a părăsit Bratislava, plecînd la Viena, echipa de fotbal Slovan Bratislava care va susţine în capitala Austriei o întîlnire cu cunoscuta echipă F. C. Viena.

SPECTACOLE

TEATRE: Naţional „I. L. Caragiale" (Studio) orele 10: Liceenii, orele 15: Nunta lui Krecinski, orele 19,30: Liceenii; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia) orele 10: O scrisoare pierdută, orele 15: Floarea purpurie, orele 19,30: Mielul turbat; **Opereta:** orele 10,30: Culegătorii de stele, 19,30: Aculina; **Armatei** (Sala Magheru) orele 10: De partea cealaltă, orele 19,30: Furtuni de primăvară; **Armatei** (calea 13 Septembrie) orele 10: Vlaicu Vodă, orele 19,30: Pîrjolul; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** orele 19,30: Familia; **Muncitoresc C.F.R.:** (Giuleşti) orele 15: Articolul 19, orele 19,30: Viaţa începe din nou; **Ţăndărică** (sala Baruch Berea) orele 11: Giscănelul, orele 20: Umor pe sfori; **Armatei** (Ansamblul de păpuşi sala Modern, b-dul 6 Martie nr. 2) orele 10 şi 16,30: Capra cu trei ţezi; **Ansamblul de estradă** (calea Victoriei 33) orele 16: Fără mănuşi; orele 20: Miniaturi pe portativ; **Ansamblul de estradă** (str. Al. Popov nr. 23) orele 20: ...Şi Ilie face sport.

CONCERTE: Filarmonica de Stat: la orele 10,45 are loc în sala Patria un concert simfonic, dirijor Mircea Basarab. In program poemul simfonic „Cîntecul Romîniei" de Matei Socor, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, „Cantata Bucureştiului" pentru cor, solişti şi orchestră de Alfred Mendelsohn, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Solişti: Elena Cernei, mezzo-soprană, laureată a concursului celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor şi Alexandru Voinescu — bariton.

CINEMATOGRAFE: Patria: Descoperire misterioasă; **Republica, Bucureşti:** Răsare soarele (Nepoţii gornistului seria II-a); **I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare:** Şcoala curajului; **Maxim Gorki:** In numele omului; Plante etero-uleioase, Circul veselă; **Elena Pavel, Tineretului:** Inimă tînără; **Timpuri Noi:** Pictor Perov, Sportul nautic — sport popular, Claca, Plsoiul neascultător; **Lumina, Libertăţii:** Examen de maturitate; **Victoria:** Intr-un port îndepărtat; **Gh. Doja:** Mitrea Cocor; **8 Martie:** Omul cu 1000 de feţe; **Vasile Roaită:** In sat la noi; **Unirea:** Tînăra gardă (ambele serii); **Cultural, Ile Pintilie:** Arena celor curajoşi; **C. David:** Brigada lui Ionuţ; **Flacăra:** Keto şi Kote; **Aurel Vlaicu:** Uzbekistanul Sovietic; **Munca:** Cîntăreţul stepelor; **Arta:** Poemul dragostei; **Popular:** Documentul misterios; **M. Eminescu:** Aleko, Fraţii Liu; **Miorliţa:** Inima noastră; **Moşilor:** Campionii noştri; **8 Mai:** Revizorul; **Volga:** Curcubeul; **1 Mai:** Colţ alb; **N. Bălcescu:** Prieteni credincioşi; **Rahova:** Alişer Navoi; **Olga Bancic:** Sevastopol km. 4.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 09821